67ste JAARGANG No. 7988 WOENSDAG 11 OCTOBER 1950 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Bu itenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

Noord Koreaanse opperbevelhebber beantwoordt MacArthurs ultimatum

Zijn troepen moeten vechten "tot de dood"

New York. — De Noord-Koreaanse minister-president Kim Ir Soeng heeft generaal MacArthurs jongste eis tot overgave van de hand gewezen, aldus meldde radio-Pjongjang. Kim heeft zijn troepen opdracht gegeven tot de dood te vechten.

Kim Ir Soeng, die als opperbevelhebber voor radio-Pjongjang sprak, verklaarde, dat het land zich voor een ernstige crisis geplaatst ziet en hij wekte de bevolking op de Noord-Koreaanse strijdkrachten te helpen door het herstellen van de spoorwegen en andere verbindingen en het produceren van meer wapens, munitie, voedsel en andere goederen.

Bevel opgevolgd.

Korea — Volgens inlichtingen uit kringen van het hoofdkwartier van het achtste Amerikaanse leger hebben de Noord-Koreanen, die hardnekkige tegenstand bieden op het centrale front, bevel gekregen niet terug te trekken en tot de dood te vechten. Het schijnt, dat de meesten dit bevel opvolgen, gezien de weinige gevangenen, die gemaakt worden.

De Amerikanen hadden slechts betrekkelijk weinig Noord-Koreanen tegenover zich. Wel zijn deze in gunstige posities. Sommige verdedigingslinies liggen achter de 38e breedtegraad. Volgens Amerikaanse bronnen concentreren de troepen der Verenigde Naties een massa tanks en artillerie.

Groot mijnveld voor Wonsan.

Washington — De Amerikaanse marine deelt mede, dat een helicopter een veld van 61 mijnen heeft waargenomen in de zee ten Zuiden van de haven Wonsan, die door de Zuid-Koreaanse troepen is veroverd. Dit mijnenveld was het grootste, waarvan tot nog toe door de marine is melding gemaakt.

Truman en MacArthur.

Washington — Naar thans gemeld wordt, heeft president Truman bekend gemaakt, dat hij generaal MacArthur dit weekeinde in het gebied van de Stille Oceaan zal ontmoeten om „de slotfase van de actie der Verenigde Naties in Korea" te bespreken. Dit zal de eerste maal zijn sinds de bespreking van de Grote Vier te Potsdam, dat Truman het Amerikaanse continent verlaat.

De president en generaal Mac Arthur hebben tevoren verschil van mening gehad over de Amerikaanse politiek ten opzichte van Formosa. MacArthur achtte dit eiland een noodzakelijke schakel in de Amerikaanse verdedigingslinie in de Stille Oceaan, terwijl de Amerikaanse regering van mening is, dat de Verenigde Naties over de toekomst van Formosa moeten beslissen.

Wijlen president Roosevelt ontmoette MacArthur op Hawaii in de zomer van 1944. Roosevelt maakte de reis met een kruiser.

Truman zeide verder, met generaal MacArthur ook „andere zaken binnen de verantwoordelijkheid van MacArthur" te zullen bespreken. Truman zal o.m. worden vergezeld door generaal Omar Bradley, de voorzitter van de Amerikaanse commissie van stafchefs en Everell Harriman, zijn speciale medewerker voor buitenlandse zaken. Voorts door Philip Jessup, de reizende ambassadeur van de Verenigde Staten, en Dean Rusk van het ministerie van buitenlandse zaken voor aangelegenheden betreffende het Verre Oosten. Truman zal Donderdag met zijn vliegtuig „Independence" uit St. Louis naar Hawaii vertrekken.

Het bericht is voor Washington de grootste verrassing van het jaar. In vroegere verklaringen over de toekomst van Korea legde Truman er herhaaldelijk de nadruk op, dat de kwesties, die hij volgens de aankondiging van Dinsdag met MacArthur zal bespreken, in diens kwaliteit van opperbevelhebber van de Verenigde Naties, door de Organisatie van de Verenigde Naties moesten worden beslist, die dan ook verleden week een commissie voor Korea heeft ingesteld.

Uit Trumans bekendmaking blijkt niet, of hij zijn bespreking met MacArthur zal voeren als hoofd van de staat, waarin hij in Juli verzocht is zich met het verenigd commando te belasten, of als hoofd van een belangrijk lid van de Verenigde Naties, of als opperbevelhebber van alle Amerikaanse strijdkrachten, die de verschillende aangelegenheden in den brede bespreekt met de Amerikaanse opperbevelhebber in het Verre Oosten.

Het feit, dat twee deskundigen in aangelegenheden betreffende het Verre Oosten, namelijk Jessup en Rusk, de reis meemaken, wekt de veronderstelling, dat de onderwerpen, die in verband staan met de algemene regering in het Verre Oosten, waaronder een Japans vredesverdrag, met MacArthur zullen worden besproken.

Te Tokio zijn de bladen met een extra-editie verschenen.

Weten nergens van.

Washington — Het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken heeft Dinsdag verklaard geen inlichtingen ontvangen te hebben over de beweerde aanval van twee Amerikaanse straaljagers op een Russisch vliegveld bij de Koreaanse grens. De Sovjet-Russische waarnemende minister van buitenlandse zaken, Gromyko, heeft tevergeefs getracht een protest hiertegen aan de Amerikaanse ambassadeur te Moskou te overhandigen. Een woordvoerder van het departement verklaarde, dat de Sovjetnota Dinsdagochtend vroeg door een bode aan de Amerikaanse ambassade te Moskou is bezorgd. Zij werd echter enkele uren later aan het Sovjet-departement van buitenlandse zaken geretourneerd.

Te Washington gelooft men, dat de strijdkrachten der Verenigde Naties opdracht gekregen hebben een deel van Noord-Korea als neutraal gebied te beschouwen om het risico van schendingen van Russisch of Chinees grondgebied te verminderen.

Bisschop ontvoerd.

Vaticaanstad — Mgr. Patrick Byrne, apostolisch gedelegeerde van Seoel, is volgens radio-Vaticaan met zijn secretaris en vier andere priesters door de terugtrekkende Noordelijken ontvoerd. Twee andere katholieke priesters zijn gedood, aldus de radio, die verder melding maakte van de ontdekking van een Amerikaanse leger-aalmoezenier, die onder een kerk in Taedjon 700 lijken had gevonden.

WEST DUITSE WAARNEMERS NAAR V.N.

Bonn — Twee afgevaardigden van het Westduitse parlement zullen als waarnemers de vergadering van de Assemblee der Verenigde Naties bijwonen, wanneer de kwestie der Duitse krijgsgevangenen in de Sovjet-Unie besproken zal worden. Beide waarnemers, een christen-democraat en een socialist, zullen Donderdag naar New York vertrekken.

Recht tot het hart

Niet in ons hoofd, doch in ons hart ligt de kracht, waardoor wij tot grote daden in staat zijn.

COMITE DER V. N. AAN DE ARBEID. — Op de bovenste foto doet Jacob Malik een aanval op het voorstel van Amerika, om de kwestie van de toekomstige status van Formosa te laten uitmaken door de 60 landen-vergadering. Het voorstel werd met 10 tegen 3 stemmen aangenomen. Tegen waren Rusland, Tsjechoslowakije en Nationalistisch China. — Wat wel een vreemde combinatie is, Beneden: verdedigt Austin het voorstel.

EEN TYPISCHE VERGISSING.

Berlijn — Tanks en infanterie van het Sovjetleger in Duitsland hebben Dinsdag het verkeer over de grote autoweg naar Berlijn 4½ uur opgehouden. De Oostduitse politie had de weg afgezet. Geallieerde en Duitse functionarissen in Berlijn verklaarden, dat de Sovjet-autoriteiten hun niet hadden medegedeeld, dat de legeroefeningen een tijdelijke afsluiting van de toegangswegen naar West-Berlijn tengevolge zouden hebben.

Een Amerikaans persfotograaf werd door twee Oostduitse Volkspolitiemannen gearresteerd, toen hij van de Amerikaanse sector uit pas gegraven éénmansgaten fotografeerde. De Volkspolitie, die de graven in de nacht gegraven had, bemerkte bij het licht worden per ongeluk ook gaten in de Amerikaanse sector gegraven te hebben. Zij trok zich snel terug.

het nieuws van vandaag

De commissie van de Verenigde Naties in Indonesië, de UNCI, heeft zich reeds op 4 Augustus met het probleem, dat Ambon ook haar moest stellen, ingelaten, aldus schrijft het „Algemeen Handelsblad" in een hoofdartikel. Zij heeft haar goede diensten aangeboden en de Republiek heeft haar laten weten, dat zij deze ongewenste achtte, omdat de rebellen zich daardoor in hun verzet aangemoedigd zouden gevoelen. De Republiek weet bij ervaring, welke indruk dergelijke stappen op verzet maken en de UNCI heeft dit bezwaar zo sterk medegevoeld, dat zij toen alle verdere actie naliet.

Destijds, toen de Republikeinen zich nog verzetten tegen de Nederlanders, trad men jegens de Nederlanders niet zo delicaat op, integendeel hun pogingen om de orde in Indonesië te herstellen, werden voortdurend doorkruist door het optreden van de „commissie van goede diensten" en haar opvolgster, de UNCI. Men heeft toen aangenomen, dat de Indonesiërs een goede zaak verdedigden en dat hetgeen het zwaarste was, ook het zwaarste moest wegen.

Nu komt een ander Indonesisch volk voor zijn rechten op en niet alleen dat de UNCI werkeloos blijft op verzoek van de Ambon bestrijdende regering, zij werkt er zelfs toe mede de strijd en daarmede de aanklacht van de Ambonnezen voor de wereld te verbergen.

Zij verklaart, dat zij pas tot openbaarheid overging, nadat dr. Drees had gesproken en zij geeft dus, niet zeer elegant, Nederland de schuld van deze openbaarheid. Men moet daaruit wel opmaken, dat zij de zaak der Ambonnezen indirect veroordeelt. In ieder geval achtte zij haar van ondergeschikt belang, vergeleken bij de betekenis, die zij hechtte aan de mogelijkheid, dat er ongeregeldheden zouden uitbreken onder elders in Indonesië geconcentreerde soldaten. Zij laadde door haar zwijgen wel zware verantwoordelijkheid op zich.

Intussen heeft deze UNCI in een communiqué meegedeeld, dat Roem in antwoord op het schrijven van de UNCI verklaard heeft, dat de Indonesische regering, tot haar spijt niet in staat is in te gaan op het beroep van de UNCI. De UNCI overweegt thans, welke verdere stappen zij zal ondernemen.

Ambon-conflikt

In welingelichte kringen is meegedeeld, dat de UNCI de aangelegenheid naar de Veiligheidsraad zou kunnen verwijzen.

Dit alles heeft de verhouding tussen Nederland en Indonesië wel buitengewoon benadeeld. Een bewijs daarvan, kunnen wij mogelijkerwijze zien in het feit, dat de speciale Nederlands - Indonesische minister conferentie over de toekomstige status van West Nieuw Guinea, die midden October zou beginnen voor onbepaalde tijd werd uitgesteld. Gezaghebbende kringen konden nog niet zeggen, hoeveel dagen na de 15de October de conferentie zou kunnen aanvangen, maar zij hoopten, dat het uitstel niet van lange duur zou zijn.

Waarnemers wijzen er op, dat de leden van de Indonesische delegatie naar de conferentie nog niet zijn aangewezen, terwijl nog geen beslissing is genomen over de toevoeging van adviseurs. Deze waarnemers dachten, dat de parlementsdebatten over de regeringsverklaring en de gebeurtenissen op Ambon dit uitstel veroorzaakt hadden.

Daarbij komt dat de reis van Mohamed Roem, de Indonesische minister van buitenlandse zaken, die over Nederland naar de Algemene Vergadering der V.N. zou reizen, „vanwege het vele werk" voor onbepaalde tijd is uitgesteld.

Opgemerkt werd, dat de zitting van de Algemene Vergadering der V.N., in verband waarmede Roem naar de Verenigde Staten zou gaan, drie maanden duurt, zodat hij nog tijd genoeg heeft om zijn voornemen om als hoofd van de Indonesische delegatie naar Lake Success te gaan, uit te voeren.

Debatten over de wijziging der V.N.-organisatie voortgezet

Lake Success — De Australische afgevaardigde in de politieke commissie der Verenigde Naties heeft voorgesteld, dat de Grote Vijf hun pogingen zouden voortzetten tot vorming van een vredesleger. De Joegoslavische afgevaardigde steunde het plan daartoe, „gezien de tegenwoordige Joegoslavische positie". Ook de Peruaan en de Braziliaan waren voor het Amerikaanse plan.

Wysjinsky verzette zich tegen het plan, „daar het de positie van de Veiligheidsraad zou verzwakken". Slechts de Veiligheidsraad kon strijdkrachten oproepen om te vechten tegen agressie. Het recht van veto was het enige middel, waarmede een souvereine staat zich kon verdedigen. Elke zichzelf respecterende staat zou een veto uitspreken, indien nodig wel 150 maal.

Wysjinsky ging accoord met de gedachte van speciale bijeenroepingen van de Algemene Vergadering. De termijn van 24 uur diende echter verlengd te worden. Ook ging hij accoord met de benoeming van een „waakhondcommissie", mits die commissie representatief is en niet slechts een werktuig in handen van een bepaalde groep. Wysjinsky verklaarde, dat hij binnenkort een voorstel zou indienen voor een bijeenkomst van de Grote Vijf ter bespreking van het handhaven der collecteve veiligheid.

De Amerikaanse afgevaardigde Dulles, noemde Wysjinsky's verklaring negatief. Cuba steunde het Amerikaanse voorstel. Ook de Nederlandse afgevaardigde, mr. Van Heuven Goedhart, steunde het voorstel in beginsel. Hij bracht echter enige twijfel naar voren over „de taal der resolutie".

Onheilspellende ontwikkeling der militaire situatie in Indochina ?

Saigon — De opstandelingen van de Vietminh hebben een Franse strijdmacht van ongeveer 2000 man in het Noorden van Indochina overweldigd, aldus een mededeling van het hoofdkwartier van het Franse leger. De strijdmacht, die de ontruiming van Caobang had gedekt, werd van alle kanten door guerilla's overvallen.

Vertegenwoordigers van de Fransen en van de Vietminh zouden Dinsdag bijeenkomen om op verzoek van de Vietminh over een Rode Kruis-wapenstilstand te onderhandelen. De Vietminh had per radio een beroep op de Fransen gedaan „om zekere humanitaire redenen" na een vijfdaagse vernietigingsslag ten Noordwesten van de Franse grenspost Thatkhe over een wapenstilstand te onderhandelen. De Fransen hadden hierin toegestemd. Volgens Franse legerbronnen hebben de Fransen in deze slag 5½ bataljon van een gemiddelde sterkte van 600 man verloren.

Tegenmaatregelen.

Saigon — Generaal-majoor Francis Brink, hoofd van de Amerikaanse militaire advies-commissie in Indochina, is uit Bangkok alhier aangekomen. De commissie werkt plannen uit voor het zenden van Amerikaanse militaire steun over de Stille Oceaan. De premier van Vietnam, die uit Frankrijk is gearriveerd, heeft opgeroepen tot vorming van een staatsleger voor Vietnam.

De Franse ministerraad heeft Dinsdag besloten de minister voor de verbonden staten in de Franse Unie, Le Trouneau, en de resident-generaal in Marokko, generaal Juin, Zondag per vliegtuig naar Indochina te laten vertrekken. Zij zullen alle stappen moeten nemen, die door de ontruiming van Caobang in Noord-Vietnam door de Franse troepen noodzakelijk zijn geworden. Verder heeft de ministerraad een wetsontwerp aanvaard ter verlenging van de dienstplicht van één jaar tot 18 maanden. Het ontwerp zal onmiddellijk aan het parlement worden voorgelegd als dit op 17 October voor zijn nieuwe zitting bijeenkomt.

VOORZITTER KOREA-COMMISSIE.

Lake Success — Generaal Carlos Romulo (Philippijnen) is tot voorzitter gekozen van de voorlopige commissie voor Korea, die zeven leden telt uit Australië, Chili, Nederland, Pakistan, de Philippijnen, Thailand en Turkije. Tot vice-voorzitter werd gekozen Hernan Santa Cruz (Chili). De commissie is door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties ingesteld. Dit is in afwachting van de aankomst in Korea van de commissie der Verenigde Naties voor de eenmaking en het herstel van Korea.

SPANNING. GRIEKENLAND-BULGARIJE.

Athene — In Griekse regeringskringen vreest men toeneming van de spanning tussen Griekenland en Bulgarije nu de pogingen om het geschil over het eilandje in de rivier Evros, Alpha genaamd, bij te leggen, zijn mislukt. De Grieks-Bulgaarse grens loopt over het midden van de rivier.

Van Griekse zijde werd verklaard, dat de Bulgaren de loop van de rivier zodanig willen wijzigen, dat het eiland op Bulgaars gebied komt. Sinds de Griekse grenswachten Bulgaarse arbeiders aan een dijk hebben zien bouwen, zijn verscheidene botsingen tussen de grenswachten voorgekomen. De Bulgaarse wachten zouden opdracht hebben het vuur te openen, indien van Griekse zijde verhinderd zou worden dat men aan de dijk werkt.

De Balkancommissie van de Verenigde Naties stelt een rapport over deze kwestie op. Spoedig wordt een Griekse regeringsverklaring verwacht.

DUTRA ERKENT OVERWINNING VAN VARGAS.

Rio de Janeiro — President Dutra heeft toegegeven, dat dr. Getulio Vargas bij de presidentsverkiezingen, welke de vorige week in Brazilië zijn gehouden, de overwinning heeft behaald. In een boodschap aan dr. Vargas, die candidaat was van de partij van arbeid en sociale vooruitgang, heeft president Dutra verklaard, dat hij op 31 Januari aan de nieuw gekozen president persoonlijk zijn bevoegdheid zal overdragen.

— De internationale socialistische conferentie (Comisco) komt op 21 en 22 October te Parijs bijeen en niet, zoals aanvankelijk het plan was, te Straatsburg.

Nationale Partij Suriname won met grote meerderheid

Paramaribo. — Van de 35.681 kiezers in Paramaribo hebben 16.901 gisteren hun stem uitgebracht bij de verkiezing. William Juglall van de Nationale Partij Suriname kreeg 10.038 stemmen, mevrouw Monkou-Redmond 5.138 en Hussein Ali 530 stemmen.

De stemming is ordelijk verlopen behoudens een meningsverschil gisteravond over de vraag, waar de stembussen dienden te worden bewaard. Volgens het reglement moesten de stembussen en één van de twee sleutels dier bussen bij de voorzitter bewaard worden. De N.P.S. wenste, dat of de bus of de sleutel bij de politie bewaard werd. Na enkele uren twist werd het reglement gevolgd, nadat de ministerraad hierover in spoedvergadering bijeen was geweest. (De verkiezing was nodig om de vacature De la Fuente te doen bezetten).

Paramaribo. — Nader wordt gemeld, dat bij de in Paramaribo gehouden verkiezing de volgende stemmentallen zijn behaald: Juglall 10.225, mevrouw Monkou-Redmond 5.289, Hussein Ali 654. Bij de algemene verkiezing van het vorige jaar had de N.P.S. ook een tienduizendtal stemmen verworven.

CURACAO

IN HET KORT.

— Aannemer O. deed aangifte van diefstal. Een transportwagentje werd vermist van het C.P.I.M.-terrein tijdens de werkuren. — De heer G. van Otrabanda miste zijn geldkist, waarvan hij subiet aangifte deed. Mevrouw B. ook van Otrabanda werd hierop aangehouden en bekende de geldkist medegenomen te hebben. Ook bekende zij de ontvreemding van goud, sieraden, japonnen enz. van V. De vrouw werd in verzekerde bewaring gesteld. — Op het terrein van de C.P.I.M. werd de motorbatterij van N. gestolen. Dit zaakje is in onderzoek. — Een der veelbelovend jongetje F. schoot een ander veelbelovend jongetje C. met een windbuks. De kinderrecherche zal het gevalletje oplossen. — Mevrouw K. van de Bredestraat, Otrabanda ontving de schrik van haar leven gisternacht om half twee. Haar nachtrust werd verstoord door een glig geruicht. Toen zij haar ogen opende, ontdekte zij een zwarte man. Ook zwarte man schrok, nam de benen en is tot nu toe nog niet ontdekt. — De verkeerspolitie constateerde vijf lichte aanrijdingen en maakte vier procesverbalen op. — En tot slot de temperatuurtjes: Maximum 30.2° C 86.3° F), minimum 23.5° C 54.3° F).

SCHEEPSBERICHTEN.

Myken van La Guayra naar Aruba; *Planter* van Porto Cabello; *Hall* van New Orleans naar Caracasbaai; *Moneca* naar Aruba; *Minerva* van Bremen naar Amapala; *Triton* van Aruba.

NIEUWS VAN DE W.I.S.B.

Onder grote belangstelling vond Donderdagavond in het R.K. Zeemashuis de semi-finale plaats van het snelschaakkampioenschap van Curaçao voor het jaar 1950. De einduitslag luidt als volgt:

Groep I.

1. M. Gandelman 5 pnt.; 2. A. Voordenhout 3½ pnt.; 3. Ch. Velder 3 pnt.; 4. I. Moron 2 pnt.; 5. O. de Leon 1½ pnt.; 6. J. A. Prinsen 0 pnt.

Groep II.

1. E. Schob 4 pnt.; 2. S. Zonenschain 2½ pnt.; 3. I. B. Meit 2½ pnt.; D. Koops 1 pnt.; 5. O. L. Labega 0 pnt.

Uit elke groep plaatsen zich 3 spelers in de finale, die na loting als volgt werd ingedeeld:

1. M. Gandelman; 2. I. B. Meit; 3. S. Zonenschain; 4. E. Schob; 5. A. Voordenhout; 6. Ch. Velder.

Deze 6 finalisten hebben j.l. Maandag, 9 October in het R.K. Zeemanshuis te Willemstad een enkele competitie. De prijsuitreiking zal na afloop plaats vinden.

Wij zijn ervan overtuigd, dat er spannende en enerverende wedstrijden te zien zullen zijn en wij sporen een ieder aan as. Maandagavond een kijkje te komen nemen.

WERELDNIEUWS

BESCHERMING VAN TRUMAN VERGROOT.

De geheime dienst heeft het congres vandaag om gelden verzocht om nog 23 man in dienst te nemen voor de bescherming van president Truman. Het aantal dreigbrieven aan de president is de laatste tijd gestegen, hoewel de meeste niet ernstig worden genomen.

Er zijn meer mensen nodig om de schrijvers van die brieven op te sporen. Op het ogenblik zijn 60 man met de bescherming van de president belast.

KEIZERLIJK SLOT WORDT OPGERUIMD.

De Oostberlijnse communisten zijn in Berlijn begonnen met het opruimen van het door de oorlog beschadigde keizerlijke slot in de Lustgarten, om ruimte te maken voor een enorm plein in navolging van Moskou. De protesten van de West-Berlijners, die het slot later willen restaureren, hebben de Oost-Berlijners terzijde geschoven.

Het Berliner Schloss was de residentie van de keizers uit het huis Hohenzollern. Het is gebouwd in de zeventiende eeuw en was tot het einde van de regering der Hohenzollerns het centrum van het Berlijnse hofleven. Tussen de beide wereldoorlogen werd het gebruikt als museum en als kantoren voor culturele organisaties.

WOLKENKRABBERS.

Moskou zal ook zijn wolkenkrabbers krijgen, acht in getal, waarvan een met 26 verdiepingen, waarin 2000 kantoren zullen worden gevestigd. Dit is meegedeeld door het Russische persagentschap Tass. Deze Moskouse wolkenkrabbers zullen, als wij Tass mogen geloven, veel mooier zijn dan de New Yorkse. In tegenstelling met de Amerikaanse wolkenkrabbers met hun dode lijnen zullen de slanke gebouwen zich onderscheiden door hun harmonische vormen en werkelijke grootheid. Zij zullen prachtige voorbeelden van de bouwkunst van het Stalin-tijdperk zijn". Zo zegt Tass.

83.000.000.

De bevolking van Japan is in 1949 per dag gestegen met 5000 inwoners. In December van dat jaar overschreed zij het getal van 83.000.000.

BOEKENCOUPONS VAN DE UNESCO.

Er is niet veel bekend omtrent het boekencouponsysteem van de onderwijs-wetenschappelijke en culturele organisatie van de Verenigde Naties, kortweg UNESCO genoemd. Wij zullen hierbij U iets naders er over mededelen.

Het gebruik van deze coupons stelt particulieren en instituten in staat om in gebieden met „zwakke valuta's" de moeilijkheden te overwinnen om boeken en tijdschriften in landen met „harde valuta's" te kopen. De coupons mogen worden gebruikt om boeken in de volgende landen te kopen: België, Burma, Tsjechoslowakije, Egypte, Frankrijk, Hongarije, India, Israël, Italië, Nederland, Zwitserland en de Verenigde Staten van Amerika.

Met deze coupons mogen alle soorten boeken, behalve romanliteratuur, worden gekocht. Ook mogen er abonnementen van tijdschriften of photocopieën mede worden betaald. Alles wat gedaan dient te worden, is de coupons met sterling valuta te kopen en deze direct of via een boekenverkoper aan een agentschap in het betrokken land te zenden.

De coupons hebben een opgedrukte dollarwaarde van enige centen tot en met honderd en negentig gulden. De geldigheidsduur van een coupon is tien maanden. Van speciaal belang voor Brits West Indische luisteraars is, dat deze coupons van de UNESCO verkregen kunnen worden bij de Book Tokens Ltd., Little Russell Street 28, Londen W.C. 1.

P.A.A.-NIEUWS.

— De Intercontinentale Corporatie voor hotels, een ondermaatschappij van de 'Pan American World Airways' heeft een contract afgesloten voor de bouw van het 'Hotel del Lago' in Maracaibo. Het hotel zal 150 kamers hebben en wordt geraamd op $ 2.500.000. Het gebouw zal in 465 dagen voltooid zijn en de werkzaamheden zullen worden uitgevoerd door de 'Tayler Bouwmaatschappij' van Miami en de 'D.O.F. Bouwmaatschappij' van Maracaibo.

— De regeringen van Chili en de Verenigde Staten van Noord Amerika zijn overeengekomen om de visa voor burgers der beide landen te laten vervallen. Voortaan is alleen een paspoort nodig.

— De Pan American Grace Airways (Panagra) vierde 13 September de 22ste verjaardag van haar eerste vlucht Lima-Talara in Peru. Deze luchtlijn vliegt nu routen van meer dan 10.000 mijlen en verbindt acht Zuidamerikaanse landen o.a. Panama, Colombia, Ecuador Peru, Bolivia, Chili, Argentinië en Brazilië.

— Een bestelling van 80 Super Cubs werd door de Braziliaanse regering geplaatst door de Piper Aircraft Corporation. Brazilië gebruikt deze kleine vliegtuigjes voor opleiding van piloten volgens het gesubsidieerde vlieg clubplan. De Super Cubs bieden plaats aan twee personen. Met deze bestelling mede heeft de Piper Aircraft Corporation 600 Super Cubs aan Brazilië geleverd.

— Het internationale passagiersvoer met de P.A.A. via een Amerikaanse luchthaven bereikte in de maand Augustus een hoogtepunt in Miami met een totaal van 39.881 passagiers. 20.391 Personen kwamen in Miami aan en 19.490 passagiers vertrokken uit deze luchthaven naar verschillende landen in Zuid Amerika. Dit aantal werd slechts geëvenaard in de maand Augustus 1948 met een aantal van 37.080 passagiers.

KORT NIEUWS.

Londen. — Gemeld wordt, dat de gasstaking in Londen thans geëindigd is.

— In een menigte bedevaartgangers naar Lourdes heeft de politie te Parijs de 78-jarige Olegario Velasco, een Chileen uit Valparaiso, gevonden, die zij reeds 37 jaar zoekt. In 1913 werd een arrestatiebevel tegen hem uitgevaardigd, omdat men hem beschouwt als de leider van een zakkenrollersbende. De politie vond twee vervalste persoonsbewijzen in zijn zakken.

— In negen staten van de West-Duitse Bondsrepubliek, waarvan tot nogtoe de cijfers zijn binnengekomen, is in Augustus het aantal werklozen met in totaal ruim 82.000 gedaald.

A. L. van den Berge, Commandant Landmacht Nederlandse Antillen

's-Gravenhage. — Met ingang van 16 October a.s. wordt luitenant-kolonel A. L. van den Berge eervol ontheven van zijn functie van chef van het kabinet van het ministerie van oorlog en gedetacheerd bij het ministerie voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen met als bestemming de functie van Commandant Landmacht Nederlandse Antillen.

DUIKBOTEN NAAR DE WEST

Rotterdam. — Er bestaan ver-gevorderde plannen om in het begin van het volgende jaar, evenals dit in de twintiger en de dertiger jaren met de K 13 en de K 18 geschiedde, om een grote wetenschappelijke expeditie per onderzeeboot te ondernemen. Hoewel de route nog niet geheel is vastgelegd en het overleg met de marine-autoriteiten nog in volle gang is, staat het toch al vrijwel vast, dat de onderzeeboot, die voor dit doel zal worden uitgerust, langs twee verschillende routes van en naar de Nederlandse Antillen en Suriname zal varen.

De thans 63-jarige prof. dr. F. A. Vening Meinesz zal de tocht, hoewel misschien slechts ten dele, zelf meemaken. Het practische deel van het werk zal op zijn verzoek voornamelijk worden overgedragen aan twee jongere krachten: dr. D. Dorrestein, verbonden aan de oceanografische afdeling van het Koninklijk Nederlands Meteorologisch Instituut, en G. J. Bruins uit Delft, geodetisch ingenieur bij het kadaster.

Strafkampen in de Sovjet-Unie

Te weinig om te leven en te veel om te sterven, is de stelregel der beulen

Het normale rantsoen bestaat uit dunne soep tweemaal per dag, 700 gram brood, en boekweit 's avonds. Gedurende de twaalfurige arbeidsdag ontvangen de gevangenen als regel niets, en zij raken dan ook spoedig volkomen uitgeput. Alleen als de productie ernstig achteruit gaat of het sterftecijfer verontrustend stijgt, wordt er tijdelijk meer voedsel verstrekt.

Kleding en schoeisel. Schoenen en handschoenen vormen een ernstig probleem. Leren schoenen zijn vrijwel niet te krijgen. Wat er nog verstrekt wordt is gemaakt van een buitengewoon slechte kwaliteit varkensleer dat niet waterdicht is en snel verslijt. De voorraad valenki, schoenen van schapen-, runder- en paardenhuid samen, is eveneens onvoldoende. In plaats daarvan ontvangen de gevangenen rubberlaarzen, die zwaar zijn en de voeten pijn doen. Ze zijn ondragelijk heet in de zomer en geven 's winters geen warmte. Als gevolg komen bevroren voeten en tenen, die moeten worden afgezet, geregeld voor.

De kleren zijn oud en versleten. Elke gevangene krijgt een gewatteerd mouwvest, dat gedragen wordt over een zomerblouse, en een leren buis, eveneens gewatteerd. 's Winters ontvangt hij bovendien een gewatteerde broek. Na weinige weken zijn al deze kledingstukken niet meer dan een hoop versleten voor de weinige mannen, die buiten het kamp worden gezonden om hout te hakken. Om elk stuk brandhout, dat het kamp binnenkomt, wordt er dan ook letterlijk gevochten.

Sanitaire toestanden en medische verzorging. Deze ressorteren onder een afzonderlijk departement, altijd met een vrije persoon aan het hoofd. De dokters en zijn assistenten, zowel als de sanitaire werkers, zijn aan hem ondergeschikt. Zonder twijfel tracht men de sanitaire toestanden in de kampen op een redelijk peil te houden, maar de vreselijke staat waarin de barakken verkeren maakt dit onmogelijk. Zelf heb ik het meegemaakt, dat er in de kampen, in het noorden geen zeep beschikbaar was voor het wassen van lichaam en kleren.

De dokters zijn meestal gevangenen. Zij hebben het beheer over de ziekeninrichting en de apotheek. De bevoegdheid van ten, gescheurde lompen.

Woonruimte. In de zone slapen de gevangenen in houten barakken, twee boven elkaar, gewoonlijk met geen andere bedekking dan hun kleren.

Goede werkers krijgen soms een strozak en dekens. Sommigen hebben zelfs lakens.

Het meest acute probleem is de verwarming. Elke barak heeft een potkachel, maar die geeft slechts warmte tot op een afstand van vijf tot zes meter. De rest van de ruimte blijft koud. In het noorden vooral is dit de oorzaak van veel ellende en bovendien is er vrijwel altijd gebrek aan brandstof. Zelfs midden in de bossen blijven de barakken koud. Dit is een typisch Russische paradox, het gevolg van het feit, dat het productieplan voor alles gaat. Alles wordt daaraan ondergeschikt gemaakt, en als gevolg wordt de brandstofvoorziening verwaarloosd. Ook weigeren de militairen afzonderlijke bewakers aan te wij- de dokter is vrij groot en hij heeft het recht iemand van arbeid vrij te stellen. Over het algemeen maken de dokters van hun macht gebruik om het lot van hun medegevangenen zoveel mogelijk te verzachten, maar de gelegenheid daartoe is beperkt. De autoriteiten kijken hen voortdurend op de vingers, en medicijnen en verbandmiddelen ontbreken vrijwel geheel.

Veel ziekten zijn eenvoudig het gevolg van het klimaat. Tekort aan vitaminen veroorzaakt scheurbuik en huiduitslag. Weerstandsvermogen hebben de gevangenen weinig: in de winter 1941/42 was longontsteking in 90% van de gevallen dodelijk. Ondervoeding veroorzaakte zwellingen van voeten en aangezicht, en bij dodelijke gevallen ook van het onderlijf. De vrouwen vertonen meer uithoudingsvermogen dan de mannen en houden het bij voedselschaarste langer uit.

Om ziekte door gebrek aan vitaminen te voorkomen schrijven de dokters dikwijls zuurkool voor. Dit voorkomt scheurbuik.. Verder is er een drank, die gemaakt wordt met dennenaalden en een hoog percentage vitaminen C moet bevatten. Deze is altijd voor alle gevangenen beschikbaar. Volgens de dokters zou het gebrek aan vitaminen kunnen worden verholpen door het verzamelen van de bosbessen, die in het noorden in grote getalen voorkomen, maar alweer zijn de autoriteiten ongenegen daarvoor gevangenen aan het gewone werk te onttrekken. Als gevolg zijn er natuurlijk 's winters weer meer zieken en wordt er minder geproduceerd.

KVCH en MVD

Departement van cultuur en onderwijs (KVCh.) Deze afdeling staat gewoonlijk onder het beheer van een lid van de communistische partij, geholpen door vrije personen en gevangenen. De afdeling heeft een bibliotheek en een leeszaal, en leent kranten uit aan de barakken. Ook vertoont zij films en organiseert concerten en toneelvoorstellingen door amateurs. Maar de gevangenen, die bij de „algemene arbeid" zijn ingedeeld, zijn over het algemeen te uitgeput om nog aan iets anders te denken dan slapen en eten.

De voornaamste assistenten van de directeur van de KVCh. zijn de inspecteur en de opvoeder. Beide betrekkingen worden vervuld door vrije burgers, dikwijls door jongens van 18 tot 20 jaar oud. Zij organiseren behalve vermakelijkheden ook lezingen, die bedoeld zijn om de arbeiders tot nog intensievere arbeid aan te sporen. Al de opvoeders, die ik heb ontmoet, waren zelf half analfabeet.

Ook orkestmuziek wordt gebruikt om de gevangenen met meer geestdrift voor hun werk te bezielen. De uitvoeringen hebben evenwel plaats op de zonderlingste uren. Stel U een grauwe, regenachtige herfstmorgen voor. Het is 5 uur en de ploegbazen zijn bezig de hongerige, toornige mannen naar buiten te drijven. Ze zijn doorweekt, gekleed in lompen en gescheurde laarzen, en kunnen soms van uitputting nauwelijks een voet verzetten. Maar op een podium bij de uitgang zit het orkest en speelt een vrolijke mars!

De gevolmachtigde van de MVD. Alle kampen hebben een vertegenwoordiger van de MVD, altijd een bijzonder betrouwbaar partijlid. Hij heeft de plicht te waken over de belangen van het Sovjet-regiem en zijn oren en ogen open te houden. Hij is overal, controleert alles en wordt door allen gevreesd.

Om zijn plicht naar behoren te vervullen heeft hij een netwerk van spionnen onder de gestraften. Als gevolg van de rapporten van deze mensen staan er herhaaldelijk gevangenen terecht wegens anti-regeringsgezinde handelingen of sabotage. De straf, vooral gedurende de oorlog, was gewoonlijk de dood. Gevangenen, die veroordeeld zijn wegens ernstige politieke vergrijpen, worden bijzonder streng nagegaan en leven in voortdurende angst iets te zeggen, dat als anti-regeringsgezind zou kunnen worden opgevat.

De verhouding tussen de gevangenen onderling

De verhouding tussen de gevangenen onderling werpt een treurig licht op de menselijke natuur. Er bestaat solidariteit noch kameraadschap. Een gevangene kan nog eerder rekenen op de hulp en de sympathie van het kampbestuur dan van zijn lotgenoten.

Dit gebrek aan medegevoel is typerend voor de gemoedstoestand, die op het ogenblik in Rusland overheersend is. Er is geen twijfel mogelijk, dat de oorsprong er van is te vinden in de politiek van de regering, die alle collectieve werkzaamheid en alle gedachten buiten het officiële kader systematisch onderdrukt. Bij de behandeling van de gevangenen door de MVD wordt dit tot het uiterste doorgevoerd. Als man en vrouw samen tot dwangarbeid worden veroordeeld, worden ze nooit naar hetzelfde kamp gezonden, waar ze elkaar thans nog af en toe zouden kunnen zien en spreken. Hetzelfde geldt voor ouders en volwassen kinderen en voor mensen, die voor hetzelfde vergrijp zijn veroordeeld. Ook bestaat de neiging gevangenen, die enige tijd samen hebben gewerkt, van elkaar te scheiden. Vandaar de voortdurende overplaatsingen van brigade naar brigade en van kamp naar kamp.

Sovjet-Rusland is een land, dat van het ene uiteinde tot het andere overdekt is en met een monsterachtig netwerk van spionnen en verklikkers. In de tijd van de tsaren werd de spion door een ieder veracht. Zelfs de voorstanders van het oude regiem zouden geaarzeld hebben, voordat ze een spion de hand drukten. Maar tegenwoordig wordt aan de jeugd geleerd de verklikker te eren. Bij elke ruzie dreigen de mensen elkaar met een aanklacht bij de MVD. Er zijn personen in de kampen, die zijn verraden door hun eigen kinderen, bloedverwanten of vrienden, of door mensen, die zij wel hebben gedaan. Het is daarom niet te verwonderen, dat de onderlinge verhouding buiten en binnen de kampen er een is van voortdurend wantrouwen.

Onder de gevangenen wordt dit wantrouwen tot vijandschap. Een ieder haat de anderen. Er zijn natuurlijk mensen vol sympathie voor hun lotgenoten, maar dit zijn uitzonderingen. De algemene toon verandert daardoor niet.

Rusland is altijd een land geweest, waar geweldig werd gevloekt en gescholden, maar de geraffineerde scheldpartijen in de kampen overtreffen toch alles, wat men elders ooit heeft gehoord. Zelfs tegen zieken en zwakken spreekt men met dezelfde ruwheid en grofheid. Slagen zonder aanleiding zijn veel gewoner dan hulpvaardigheid.

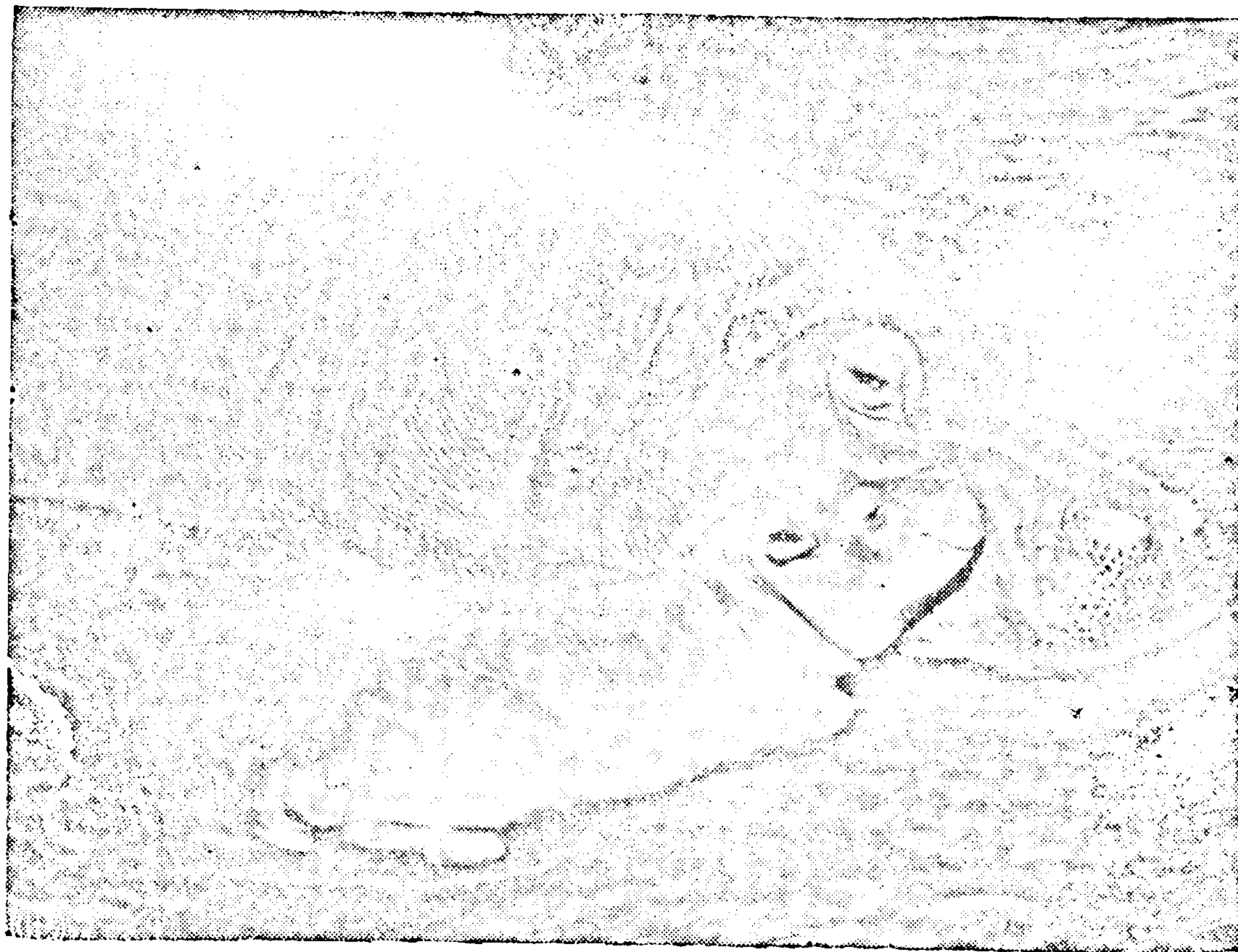
Binnen elke nationale groep ontwikkelt zich niettemin een zekere mate van sympathie en hulpvaardigheid. Onder de gevangenen van alle andere nationaliteiten is er een opvallende vijandschap tegen de Russen, een vijandschap, die dikwijls ontaardt in blinde haat. Rus of communist, het is alles hetzelfde. Deze opvatting beperkt zich trouwens niet tot de kampen, maar is ook daarbuiten algemeen. De nationalistische stromingen hebben een decentraliserende invloed in Sovjet-Rusland.

Er zijn betrekkelijk weinig vrouwen onder de gevangenen, gewoonlijk minder dan 10%.. en de meesten behoren tot de criminele groep.

Vrijwel allen worden binnen korte tijd prostituee. De voedselkwestie speelt hierbij een grote rol. Alleen gevangenen, die een positie met voldoende invloed bekleden, kunnen voedsel genoeg bemachtigen om een vrouw te kunnen onderhouden. Bij hun gesprekken zijn de vrouwen even cynisch als de mannen en even schaamteloos.

Het heeft een sterk demoraliserende invloed, dat alleen zij, die het kampleven met al zijn ontberingen kunnen verdragen, en zich door sluwheid een zekere positie in hun zone weten te verschaffen, aan extra voedsel en bijzondere voorrechten kunnen komen. Elke dag is opnieuw een strijd om het bestaan, en alleen zij, die geen morele scrupules meer kennen, houden daarbij het hoofd boven water. Als gevolg is de algemene opinie onder de gevangenen, dat er op deze aarde slechts plaats is voor hen, die voorgoed met alle deugd hebben afgerekend.

De arbeidskampen zijn plaatsen van grenzenloos lichamelijk en geestelijk lijden. Honderdduizenden, ja millioenen, sterven er van uitputting, koude en gebrek. Zij zijn een uiting van een systeem, dat niet de geringste eerbied bezit voor de mens als individu, van een stelsel, dat doortrokken is van de meest absolute minachting voor het menselijk leven.

NIJLPAARD IN MOSKOU, — en weet niets van wat er in Kremlin allemaal uitgebroed wordt. Haar gebroed kan ze niet onder stoelen of banken steken: het is een baby van 90 pond. Moskou, dat tegenwoordig aan de vroegere Amerikaanse koorts lijdt van alles het eerste en het grootste te hebben, (zelfs de fiets, de gloeilamp en het vliegtuig zijn volgens Oom Jozef door kameraden uitgevonden) zegt, dat dit de vierde keer is dat er een nijlveulen in haar diergaarde geboren werd.

'S LANDSWIJS, 'S LANDS EER. — Toen deze trainer, Andy Gustafson, het voetbalelftal van het leger te West Point onder zijn hoede had, moest hij waarschijnlijk blauwe bonen eten. Nu is het 't elftal van de Universiteit van Miami en melk van cocosnoten, zo van de boom.

De "Schoonzoon van Lucas Bols"

— De Haagse politie speurde enige tijd geleden op verzoek van de directie van de Bayerische Motor Werke A.G. te Baden (West-Duitsland) naar een auto van ƒ 30.000,—, waarmee een Nederlander in Juli verdwenen is. Het vermoeden bestond, dat deze Nederlander de B.M.W. directie bij de neus heeft genomen.

De geschiedenis

Eind 1949 ontmoette een directie-lid van B.M.W. te Parijs een 32-jarige Nederlander, die opgaf „Willem van Eysselsteyn" te heten. Deze kwam te weten, dat men ongeveer een millioen kapitaal zocht voor uitbreiding van de fabriek. Voor die vergroting was toestemming van de Amerikaanse bezettingsautoriteiten gekregen.

Van E. beweerde, dat hij wel voor wat kapitaal zou kunnen zorgen. Hij zei invloedrijke relaties te hebben en rijke familie. „Als schoonzoon van.... Lucas Bols" kon hij zoiets prachtig voor elkaar boksen, mits hem een plaats in de directie, de hoofdvertegenwoordiging voor Nederland of een dergelijk mooi baantje werd gegund.

De B.M.W.-directeur zou er over spreken en denken. Van E. werd begin Juli naar Baden uitgenodigd. Hij verscheen prompt, echter zonder geld, pas of bagage. Dit verklaarde hij met te vertellen, dat hij zo gauw geen visum voor Duitsland had kunnen krijgen en nu maar „zwart" gekomen was. De B.M.W.directie installeerde hun gast in een uitstekend hotel en verschafte hem alles, wat zijn hartje begeerde. Er werd druk gepraat en gefuifd. Van E. zag kans het troetelkind van de fabriek, een sportcabriolet „Veritas" met zes cylinders van 2 liter inhoud en 3 carburatoren mee naar Nederland te krijgen om aan de toekomstige geldschieters te tonen. Voor zijn vertrek werd nog met enige Duitse bank-directeuren onderhandeld. Op hen maakte hij, volgens de klacht, een uitstekende indruk.

Hoe Van E. kans zag met deze opvallende lichtbruine wagen, voorzien van verchroomde discuswielen, zonder papieren over de grens te komen, is nog niet bekend. Zeker is, dat hij na drie dagen niet terugkwam, zoals afgesproken was. Zulks maakte de B.M.W.-directie, die de wagen een waarde van ƒ 30.000.— toeschrijft, op zijn zachtst gezegd ietwat wantrouwig. Dit wantrouwen is gegroeid, omdat inmiddels bekend was geworden, dat Van E. de „slee" aan verschillende mensen in Nederland voor een matig prijsje te koop had aangeboden.

De ontknoping

Een Nederlandse dame, die rustig van haar vacantie zat te genieten op het terras van haar hotel in Knocke, (België) luisterde dromerig naar de Nederlandse radio-nieuwsdienst, toen de omroeper van de verdwenen wagen melding maakte. Bij de beschrijving van de vermiste auto dwaalden haar ogen over de voor het hotel geparkeerde wagens. Plotseling bleef haar blik als vastgenageld op een luxueuze vierpersoonscabriolet gericht. Op slag was zij in actie. Het wás de vermiste wagen.

In een oogwenk waren alle maatregelen genomen en was de dief geknipt.

De auto is inmiddels via de politie aan de vertegenwoordiger van de B.M.W.-fabrieken, die zich naar Sluis heeft gespoed, teruggegeven.

Zoon van Nederland werd wonderdoener in Brazilie

Op 12 Mei 1941 onderwierp Padre Eustaquio zich aan op non-activiteitsstelling, maar de maatregel volstond niet om de rust te herstellen. Waar moest men heen met die wonderdoener, die van nu af in een lastpost veranderd was? Zijn oversten dachten, dat verandering van standplaats het gewenste effect zou hebben.

Uit eerbied voor deze man, die in heel Brazilië zijn gelijke niet had stelde de Spoorwegmaatschappij een aparte wagon voor hem beschikbaar, maar dat was nu werkelijk de beste manier, om alle aandacht op hem te vestigen. Het bericht van zijn reis vloog per telefoon en telegram het land door. Langs de weg en op elk station van de zeer lange reis stroomden de menigten samen, vaak onder leiding van de pastoors der parochies. En de wonderen vermenigvuldigden zich onder de zegen van de heilige.

Het duurde niet lang, of op de plaatsen, waar hij aankwam, werd bekend, dat de heilige van Brazilië zich daar bevond. Menigten belegerden colleges en kerken en eisten met luid geroep de nationale held op. Of hij wilde of niet, de wonderdoener moest voor de dag komen en het werk op school en in de parochie werd een onmogelijkheid.

Waarheen nu?

Alle voornamere persoonlijkheden van Brazilië wensten de wonderdoener te zien om de goddelijke gaven, waar hij de drager van was, echter zonder dat ze behoefden te vrezen voor de wanorde die de duizende en duizende vereerders welke hem wilden zien, veroorzaakten.

De hoofdstad 3 dagen in opschudding

Het leek het eenvoudigst Padre Eustaquio naar Rio de Janeiro te sturen, een grote stad, waar hij te midden van 2 millioen inwoners wel ongemerkt zou blijven. De Pater begaf zich dus naar het Santa Maria Margaritha huis, een belangrijk parochieel centrum, dat door zijn hollandse medebroeders geleid werd. 1 Juni 1941 kwam hij daar aan.

Aanvankelijk gebeurde er niets opzienbarends. Enkele wonderlijke genezingen en bekeringen hadden er plaats, maar overeenkomstig het gegeven bevel, werd alle ruchtbaarheid rond deze feiten voorkomen.

Na drie dagen werd de Pater gevraagd de mis te doen in de kerk van de Onbevlekte Ontvangenis. Plotseling verspreidde zich het gerucht: de wonderdoener van Brazilië is daar. De kerk werd zeer spoedig tot barstens toe gevuld; vervolgens het enorme aangrenzende plein. De menigte toonde onafgebroken zijn blijdschap onder luid geroep.

Trams en autobussen liepen de een na de ander vast in deze mensenmassa: claxons noch toeters waren in staat de weg vrij te houden. De inzittenden van deze auto's en trams verlieten integendeel hun voertuigen en maakten de menigte der pelgrims nog groter. In een zo drukke stad als Rio de Janeiro nam een dergelijke opstopping van het verkeer al spoedig het karakter aan van een ramp. Het waren 3 dagen van grote opschudding voor Rio.

Toen Padre Eustaquio op de avond van de derde dag naar het Margarita Maria-huis terugkeerde vond hij daar de Bisschop coadjutor van Zijne Eminentie op hem wachten om een brief te overhandigen, waarin de Aartsbisschop hem met klem beval: **Vandaag nog moet ge het gebied van het diocees verlaten.**

Pater Eustachius verbleekte; maar rustig en onderworpen zei hij: „Dat is goed, ik zal mijn Brevier gaan bidden."

Om vijf voor twaalf voerde een auto de wonderdoener naar plaatsen, waar van zijn aanwezigheid niet het minste vermoeden bestond, althans dat dacht men. Inderdaad werd hij ook in alle religieuze huizen van de stad vergeefs gezocht.

Wij zullen hier stilzwijgend voorbijgaan, hoe de wonderdoener er in slaagde zijn geestelijke bediening weer op te nemen en hoe hij paal en perk wist te stellen aan de massabeweging. Laten wij alleen het einde van de wonderwerker in herinnering roepen.

Van af de maand April van 1942 nam hij bezit van een belangrijk apostolaats-middelpunt in de hoofdstad van de Staat Minas, Bello Horizonte.

In de grote stad

Deze steenmassa in enkele tientallen jaren uit de grond verrezen, telt enkel nieuwe huizen, enkel en alleen omdat er nog geen oude zijn. Op een wijde vlakte strekt hij zich tot het oneindige uit en paart de gril van zich te verheffen door middel van wolkenkrabbers aan die door middel van zijn bevolkingscijfer, dat tegen de 300.000 aan loopt. Een merkwaardige hoofdstad, die prachtige stranden schiep binnen de grenzen van zijn wijken, door de vorming van een uitgestrekt kunstmatig meer. Zijn universiteitsstad werd opgetrokken binnen een gracieuze cirkel van heuvels.

In deze nijvere stad, meer door zwarten en kleurlingen dan door blanken gewoond, was er aan het werk van Padre Eustaquio geen gebrek en zijn ijver bracht er wonderen tot stand.

Flop en Flater.

De smartelijke week

Plotseling, midden Augustus 1943, liep er een gerucht door de stad. Pater Eustachius was, zwaar ziek van typhus, naar het hospitaal overgebracht. Een insect, dat de drager van deze gevreesde virus is, was de oorzaak van de kwaal. Dank zij zijn sterk gestel vocht hij onder verschrikkelijk leiden vele dagen tegen zijn ziekte. Maar tegen het eind van de maand had men ondanks de tussenkomst van twee specialisten, de hoop van hem te redden opgegeven.

De wonderen onder de menigte houden aan

Op 30 Augustus van het jaar 1943 gaf Padre Eustaquio zijn ziel aan God terug. Pers en Radio maakten zich alsof het een nationale held gold, onmiddellijk meester van zijn naam en zijn levensloop. Toen het nieuws van zijn dood zich verspreidde begaf de menigte zich naar het hospitaal en al spoedig waren de omliggende straten zwart van de mensen. Alle inwoners wilden een laatste blik werpen op de grote wonderdoener.

Ongeveer 200.000 mensen trokken drie dagen en nachten lang langs de baar.

De begrafenis van deze nederige priester overtrof alles in ongewone plechtigheid. De Aartsbisschop zelf verrichtte de plechtigheden en de ministers van de Landsregering eisten de eer op de lijkbaar te mogen dragen.

Zeven jaar zijn sedert verlopen en nog trekt de menigte langs het graf van Padre Eustaquio, en nog hernieuwen zich door aanraking van dat graf de wonderen, die eens zijn zegen bewerkte. In de nabuurlanden, en zelfs in Europa komen frappante genezingen voor, die worden toegeschreven aan de wonderdoener van Brazilië. Bello Horizonte, de hoofdstad van de Staat Minas, beschouwt hem als een van zijn glories. Zijn naam, die reeds zo wijd geëerbiedigd, werd aan een van zijn grote wegen gegeven.

Maar dit wondere land Brazilië heeft zijn streven hoger gericht: het verlangt de naam van zijn wonderdoener zo spoedig mogelijk met gouden letters geschreven te zien in de lijst der gelukzaligen.

SCHONER DAN SCHAPEN, — dragen deze drie jonge dames hun wol. Ze wonnen de prijzen in een Sweater-wedstrijd, die in New York gehouden werd. De middelste, Pat Patterson, werd er koningin mee. De andere twee brachten het niet verder dan prinses, waar ze evenwel niet rouwig om schijnen te zijn.

De onderaardse gangen van de Sint Pietersberg voeren door de mazen van de wet

— De vermaarde smokkelgang in de Sint Pietersberg bij Maastricht, die naar België voert, zal spoedig aan het einde van zijn glorie komen. Het begin- of eindpunt van deze onderaardse gang is gelegen in het zogenaamde „smokkelgat", dat de smokkelaars konden bereiken door een vijftal meters naar beneden te klimmen. Alvorens van de richting Maastricht uit bij het smokkelgat te komen, diende men eerst enkele andere gangen te passeren, wat sedert enige tijd een levensgevaarlijke bezigheid is geworden.

Zoals bekend, wordt de St. Pietersberg afgegraven. Als gevolg van de explosies zijn er thans reeds meerdere instortingen geweest en binnen afzienbare tijd zullen de afgravingen ook het „smokkelgat" bereiken. De toegang tot de smokkelgang zal dan zijn afgesloten.

Door de ingewanden der aarde

Hiermede zal dan een einde zijn gekomen aan de avontuurlijke geschiedenis van deze gang, die in 1932 door het smokkelaarsgilde werd „ontdekt" en sedertdien door de smokkelaars voor hun „bedrijf" werd geëxploiteerd. Ontelbaar zijn de opwindende smokkelavonturen, die zich in deze gang in de loop der jaren hebben afgespeeld. Reeds vóór de laatste wereldoorlog kwam het smokkelen via deze gang tot grote afmetingen.

Het liep tijdens de bezetting vrij aanzienlijk terug, om na de bevrijding, vooral in 1945, 1946 en ook nog in 1947 tot een record-hoogte op te lopen. In de oorlogsjaren heeft deze gang ook zeer goede diensten bewezen. Heel wat geallieerde piloten en Engelandvaarders werden door bekwame gidsen via de smokkelgang over de Belgische grens gebracht. Enige maanden geleden ontdekte de douane nog een grote partij tapijten in de gang.

Andere wegen

Enkele der meest intelligente smokkelaars lieten zich door de grote risico's niet afschrikken en probeerden van tijd tot tijd nog een goede slag te slaan. Nu de doortocht naar het smokkelgat hoe langer hoe gevaarlijker wordt, zochten zij in letterlijke zin naar andere wegen, die misschien nog enkele jaren buiten de gevaarlijke instortings-zone zullen blijven. Reeds lang liep het hardnekkig gerucht, dat er wel degelijk nog een andere gang bestaat, die over de Belgische grens voert. Alleen ingewijden weten hoe moeilijk het is de toegang tot een nog onbekende gang te ontdekken.

Naar verluidt, is het echter een zeer geroutineerde smokkelaar gelukt de toegang tot een nieuwe smokkelgang te vinden. Vanzelfsprekend gaf hij zijn geheim niet prijs. Aan een kleine kring van geregelde bergbezoekers, de zogenaamde Maastrichtse „bergmennekes", die uit sportieve overwegingen de onderaardse gangen van de St. Pietersberg doorkruisen en ook, geheel belangeloos, als gids optreden voor gezelschappen, gaf hij de raad: „Zoek naar Gaba".

Inderdaad hebben de „bergmennekes", na vele vruchteloze pogingen, eindelijk een steen gevonden, waarop deze letters voorkomen. De ingang tot de nieuwe smokkelgang heeft men echter nog niet ontdekt. Er wordt echter binnenkort naarstig verder gespeurd en men koestert gegronde hoop de tweede smokkelgang in de geschiedenis van de Sint Pietersberg te vinden.

NIEUWSKRUIMELS

— De Amerikaanse Lady Mendl, echtgenote van een gepensionneerde Engelse diplomaat en jarenlang een legendarische gast in de Franse hoofdstad, is te Versailles overleden. Lady Mendl, wier ontvangsten in de gehele wereld bekend waren, hield haar leeftijd geheim, maar werd op omstreeks 83 jaar geschat.

— De Amerikaanse parachutist sergeant J. W. Swetisch zegt een nieuw wereldrecord gevestigd te hebben met 107 sprongen op één dag. Het vorige record van 105 sprongen zou op naam staan van de Argentijn Juan Iriarte.

— De Britse regering heeft een particuliere machinefabriek opdracht gegeven een tekening met kostenberekening te maken van een prototype van een door atoomenergie aangedreven krachtbron, die te gebruiken logsschepen. Aan de hand daarvan zou zijn in grote schepen en oorlogsschepen. Aan de hand daarvan zal de regering uitmaken, of het gebruiken van atoomkracht voor schepen in de praktijk verantwoord is.

— De Britse confectie-industrie heeft te kampen met de moeilijkheid, dat de vrouwen in Engeland dikker worden en de mannen magerder. De oude standaardmaten voor confectiekleding zijn nagenoeg niet meer te gebruiken en men zal door van duizenden mannen en vrouwen en kinderen de maat te nemen een nieuw matenboekje samenstellen.

— Door atoomstralen zijn in acht jaar kernphysieke experimenten twee personen in de Verenigde Staten gedood en 13 invalide gemaakt.

— Volgens een contract, gesloten tussen de beide directies van de maatschappij voor watervoorziening, zal de Sovjetsector van Berlijn opnieuw water aan de Westelijke sectoren leveren.

— De bedrijfsleider van een Hongaarse genationaliseerde groothandel in vlees zal met zes van zijn medewerkers en een niet genoemd aantal lagere employé's „wegens zwarte handel" terecht staan, zo is te Boedapest medegedeeld. Tevens werd de arrestatie van 30 „profiteurs, hamsteraars en zwarte handelaren" bekend gemaakt. Velen van hen zijn reeds tot vonnissen, variërend van zes maanden tot drie en een half jaar en zware boeten veroordeeld.

— Zeven van een aantal personen, die gisteren in de Franse sector van Berlijn op onwettige wijze samengekomen waren om te betogen voor de vrede, verschenen Donderdag voor een Duitse rechtbank. Zes hunner kregen gevangenisstraffen. Een vrouw kreeg 14 dagen wegens het verspreiden van vlugschriften met als titel „Prijsverhoging in West-Berlijn om de oorlogsbewapening te financieren". De zevende persoon, een fotograaf van het met Sovjet-vergunning verschijnende blad „Berliner Zeitung" werd vrijgelaten.

Huwelijk en opvoeding

Wat moet mijn kind worden ?

Een van de grootste zorgen van ouders is wel het probleem, welke richting zij hun kind na het verlaten van de lagere school moeten insturen. In veel gevallen wordt die richting door de ouders zelf bepaald of aan het kind opgedrongen. We laten voorlopig in het midden, of het de gewenste manier is hier aldus op te treden. Laten we beginnen met de kwestie wat te belichten.

De mens is een sociaal wezen.

Al waren de Egyptische kluizenaars in de eerste eeuwen van de Kerk nog zulke heilige en Gode welgevallige zielen, men kan toch niet beweren, dat het Gods bedoeling was bij de schepping, dat alle komende mensenkinderen zich in de woestijn zouden gaan afzonderen. Integendeel, de mens is geschapen als een sociaal wezen, als iemand, die, in het algemeen genomen, in gemeenschap met andere mensen moet leven, met echtgenoot en kinderen, met familie en vrienden, met andere huisgezinnen ten slotte, die tesamen een gemeenschap of maatschappij vormen. Want God heeft de mens zo hulpbehoevend geschapen, dat hij van het eerste ogenblik van zijn bestaan af tot aan zijn dood toe voor een groot deel van zijn levensbehoeften is aangewezen op de hulp van anderen. Reeds de voorziening van de dagelijkse benodigdheden zoals voedsel, kleding, huisvesting, eist practische kennis en vaardigheid op velerlei gebied en dus verdeling van de arbeid. Niet eenieder kan voor bakker, slager, schoenmaker etc. tegelijk spelen. De mens verlangt ook naar hogere ontwikkeling en deze is zelfs noodzakelijk. Dit eist weer leidende persoonlijkheden, die zich in wetenschap en techniek bijzonder hebben bekwaamd. De mens is dus van nature bestemd om in een maatschappij te leven. Zo heeft het de Schepper gewild. Bovendien behoort de christen nog tot de bovennatuurlijke gemeenschap van de Kerk, die Christus op aarde heeft gesticht.

Waar is mijn plaats in de maatschappij?

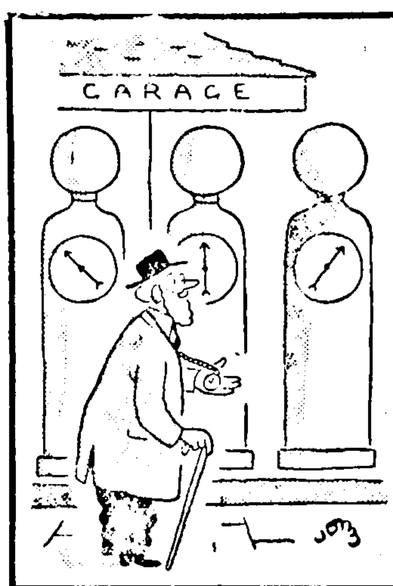
Voor het goed functionneren van een ingewikkelde machine kan het kleinste schroefje van even groot belang zijn als de grotere onderdelen. Zo is het ook in de menselijke samenleving. Niet allen kunnen daar de leidende functies bekleden, maar dit zegt nog niet, dat schijnbaar mindere bedieningen niet van groot en zelfs onmisbaar belang zijn voor het geheel. God heeft aan iedere mens een eigen plaats aangewezen om te arbeiden in de gemeenschap. Daar is de eenvoudige mijnwerker al even noodzakelijk als de ingenieur en het keukenmeisje al even onmisbaar als de huisdokter. Wat Sint Paulus zegt van het Lichaam der Kerk geldt even goed van het lichaam der burgerlijke maatschappij: „God heeft de leden, elk in het bijzonder, een plaats gegeven in het lichaam, zoals het Hem heeft behaagd". (Cor. 12. 18)

Maar nu is de vraag: Hoe kan iemand weten, welke plaats hij in de burgerlijke maatschappij volgens Gods plan moet innemen? Wat verlangt God van mij als lid van die gemeenschap? Wat moet ik worden? Het antwoord op deze vraag wordt door God in ruimere zin óók weer gegeven door de natuur zelf. Want evenals de menselijke natuur vraagt om het leven in gemeenschap, zo wijst de aanleg en smaak van iedere persoon apart in het algemeen aan, welke plaats iemand in die gemeenschap moet innemen en dus welke richting in het leven hij moet kiezen. Afgezien van bijzondere omstandigheden moet men zich namelijk de vraag stellen: Waartoe ben ik *geschikt* en in welke levensstaat of in welk beroep zal ik mijn *arbeidsvreugde* kunnen vinden. Deze beide, de geschiktheid en de neiging moeten hier dus — in het algemeen — als norm worden genomen.

Ook ouders moeten zich door deze maatstaf laten leiden, als de vraag gaat rijzen, wat hun kind zal moeten worden. Laten zij echter bedenken, dat zij in deze kwestie niet het absolute recht van spreken hebben. Op een bepaald terrein hebben zij zelfs zo goed als geen medezeggingschap; dit is namelijk het geval, als hun kind zich getrokken voelt tot een hogere roeping zoals het religieuze leven of het priesterschap. Dan is het de biechtvader, die hier heeft te beslissen. Maar ook bij een keuze van een beroep in de wereld mogen ouders niet tè zelfstandig optreden. Immers bij zulk een keuze wordt er veelal beslist over heel het verdere leven, dus ook over de levenstijd, waarop ouders geen recht meer hebben gehoorzaamheid van hun kinderen te eisen. Wel mogen en moeten zij zelfs hun kind bij de keuze van een levensstaat of van een beroep met raad en daad bijstaan. Ja, zij mogen zelfs een kind een bepaalde richting insturen, als zij rekening houden met zijn aanleg en — gedeeltelijk — ook met zijn neiging en ervan overtuigd zijn, dat dit de weg is, die voor hun kind in het leven is weggelegd.

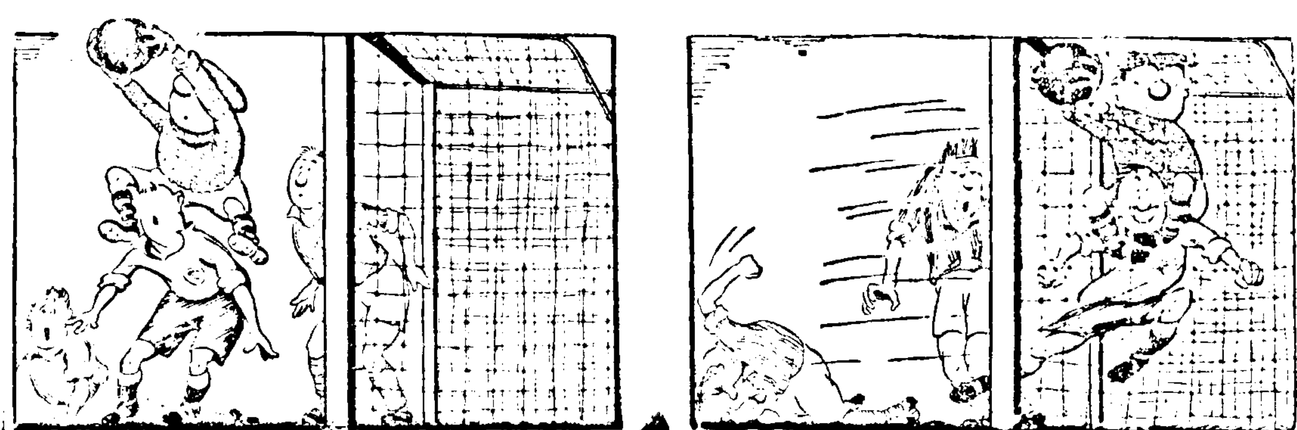
Op het terrein nu van de beroepskeuze maken ouders soms onvergeeflijke fouten ten opzichte van hun kinderen. Veel vaders en moeders laten zich hierbij dikwijls meer leiden door hun blinde ouderliefde, hun egoisme en hun eerzucht dan door een waarachtige liefde voor de belangen van hun kinderen. Ze óverschatten of ónderschatten hun talenten en aanleg en dringen ze dan in een richting, die niet voor hun kind is weggelegd, met de fataalste gevolgen.

W. V.

Die klokken van tegenwoordig!

Brammetje Sport.

Het kronkelpad van 's mense pogen.

Nachtmerrie

— „De bommenwerpers zijn er, er is oorlog", Deze kreet door enkele onbekenden geslaakt werd naar aanleiding van kortsluiting in de New Yorkse Metro, heeft Donderdag een paniek veroorzaakt, waarbij 17 personen min of meer gewond werden.

Door de kortsluiting ontstond een donderend lawaai, dat versterkt werd door de echo in de tunnel van de Metro. Door tunnel flitste tezelfdertijd een geweldige bliksemschicht.

Door dit defect zou niemand gewond zijn, indien de door overmande reizigers de ruiten niet hadden willen verbrijzel elkaar niet onder de voet hadden gelopen.

Naam of brandsmerk?

„Wanneer kleine kinderen groot worden, zitten zij soms lijk met hun voornamen te kijken, die liefderijke ouders hun een onzalig ogenblik hebben toebedacht. De Angelikaanse heeft hiervoor nu een speciale regeling ontworpen, die het gelijk maakt later nieuwe voornamen te kiezen. Deze bep geldt voornamelijk voor schapen, die zijn opgeknapt met na als „Duinkerken", „Winston Churchil", „Clement Attlee andere.

De Angelikaanse bisschop van Chelmford, dr. Henry Wi heeft verklaard dit een zeer wijze bepaling te vinden. De schop herinnert zich b.v. nog, dat in de dagen van het jubi van koningin Victoria een kind bij de doop de naam „Jubile ontving en als Jubilcum Jones door het leven moest gaan. derdaad, ál te gek.

"Reuzen" toekomst

Drie geleerden zijn er op het veterinaire college te Stock in geslaagd het aantal chromosomen bij een konijn te wijzi waardoor de jongen ervan in drie maanden tijds grover waren de volwassen dieren. Volgens de radio houdt dit een mogelijk in om nieuwe dierenrassen te fokken, evenals men bij plan en vruchten heeft kunnen doen. De geleerden waren van pla zelfde proeven te nemen met varkens.

Ook was er alle kans, dat er een „nieuw mensenras, twee zo groot als het normale", zou kunnen worden gekweekt. aan, aldus de radio, denken de Zweedse geleerden niet. „Zij er niet geheel zeker van, welk nut hun opzienbarende ont king kan hebben, behalve het voordeel van verdubbeling de grootte van voor consumptie geschikte dieren, van kippe ren e.d.", aldus de radio.

Eenzame zielen

Whitley Bay (Northumberland) — Te Whitley Bay in N humberland zijn Zaterdag 400 „eenzame zielen" bijeengeko om te proberen of zij in de behoefte aan een huwelijk par kunnen voorzien. De mannen, 180 in getal, zaten schuw aan ene kant van de met bloemen versierde balzaal en de dam 220 in getal, hadden verlegen en ingetogen aan de andere plaats genomen.

De conventie, bijeengeroepen door de secretaris van een respondentie-club voor eenzamen", werd geopend door een p choloog, die een betoog hield ver de wijze, waarop men goed gevolg een huwelijkspartner dient te zoeken. Aan het be der vergadering werd medegedeeld, dat 35 bezoekers er uit ren gegooid. Bijzonderheden over vier dames en drie heren gehuwd waren.

Allen gebruikten hun voornamen en droegen het insigne het woord „Oner" het omgekeerde van „Reno" het Amerikaan centrum voor echtscheidingen.

Er zijn prijzen tot een waarde van 1.200 gulden beschikb gesteld voor degenen, die het eerste door deze bijeenkomst trouwd raken

Het gaat niet erg vlot, zo vernamen wij heden (Maandag) was nog geen enkele „verloving".

Wie zijn poot is dat

Uit een te Londen ontvangen Tassberihct blkt, dat Russisc geleerden er in geslaagd zijn op zulk een voortreffelijke wijze poten van honden te transplanteren, dat deze dieren volkom over het gebruik dezer ledematen kunnen beschikken en het normale gevoel in hebben. Het bericht was gebaseerd op lezing van proffessor Pavel Mazalv in het polytechnisc Museum, waarbij hij zeide, dat drie honden, waarop men 14, en 18 maanden geleden de operatie had toegepast, tha weer normaal zijn. Professor Mazaev, die zijn lezing toelicht met Roentgen foto's en met een film, waarop men de honden lopen, zeide, dat een speciaal toestel was gebruikt voor hechting der bloedvaten.

Verschillende beenderen werden met behulp van een speci plaatje aan elkaar verbonden 20 tot 40 minuten na de operatie aldus Tass. De zenuwen, de weefsels en de huid werden m zorg gehecht.

Professor Mazaev heeft ook meegedeeld, dat professor Ogn een originele methode heeft gevonden voor de transplantatie van harten van warmbloedige dieren en dat professor Demech een methode voor transplantatie van longen heeft voorgesteld.

Goedkoop hart

New Haven, Connecticut, — Twee Yale-chirurgen hebben e mechanisch hart ontworpen, dat bij proefnemingen met honden zo lang als 100 minuten is gebruikt. Het doel is de bloedcircula tie gaande te houden, terwijl de chirurgen het werkelijke hart opereren.

De chirurgen, William H. Semel en William W.L. Glenn, leg gen evenwel in hun verslag, dat in de jongste aflevering van de „Journal Surgery" wordt gepubliceerd, er de nadruk op, dat pomp nog niet genoegzaam is geperfectioneerd voor proefnemin gen op mensen.

Het mechanische hart is in feite een pomp, die de functies van de rechterzijde van het hart gedurende een beperkte tijdspe riode overneemt. Om het bloed alvorens het de rechterzijde van het hart binnenkort, op te vangen wordt in de halsader aan de ene kant van de nek een buis gestoken. Het bloed wordt door de mechanische pomp opgepompt en door een afvoerbuis gestuurd die is aangebracht in de longaders, die naar de longen leiden.

„Het mechanische hart is van een betrekkelijk eenvoudig ont werp en bevat enkele onderdelen, die in een bezaar verkrijgbaar zijn. In de oorspronkelijke pomp hebben de dokters gebruik ge maakt van een kleine electrische motor en nog enkele andere on derdelen, die afkomstig waren van een bouwdoos

Postbode uit Lapland te Amsterdam

Bezorgde persoonlijk de brieven

Johan Stalnacke, een 58-jarige postbode uit Zweeds Lapland, bezorgt nu al talloze jaren de post bij de Lappen in de omgeving van het plaatsje, waar hij woont: Svappavaara. Soms geven de Lappen hem ook brieven mee voor verre landen en dan bekijkt Stalnacke de adressen met grote aandacht en filosofeert een beetje hoe het daar wel uit zal zien.

Zo rees de idee in zijn hoofd: waarom zou hij, de eenvoudige postbode uit Lapland, niet eens met een van die brieven meereizen, zien of de verzending wel snel gaat, hoe zo'n brief nu precies behandeld wordt, hoe die postmensen in vreemde landen er wel uitzien. Johan Stalnacke's droom werd werkelijkheid.

In Stockholm hoorde men van zijn plan en zag er onmiddellijk een grote propaganda in voor de snelheid van het luchtpostverkeer. De Zweedse posterijen steunden de idee, evenals de Scandinavische luchtvaartmaatschappij. En zo gebeurde het dan, dat een postbode met zo'n brief meevloog om hem persoonlijk aan de geadresseerde te bezorgen.

Johan Stalnacke had zijn post Dinsdagochtend in Svappavaara opgehaald en stapte in de bus naar Kiruna, een grote stad in Zweeds Lapland. Het was 10.35 uur precies, toen de trein Kiruna verliet.

Zes uur later stapte hij in Luela, aan de Botnische Golf, in het vliegtuig van de Scandinavian Airlines System en vloog naar Stockholm. In het vliegtuig bevond zich de post uit Svappavaara, bestaande uit één brief, bestemd voor een Zweedse fabrikant, die in het American Hotel te Amsterdam logeert. Tien minuten duurde het oponthoud in Stockholm. Toen ging het door de lucht verder naar Malmö, naar Kopenhagen, naar Amsterdam.

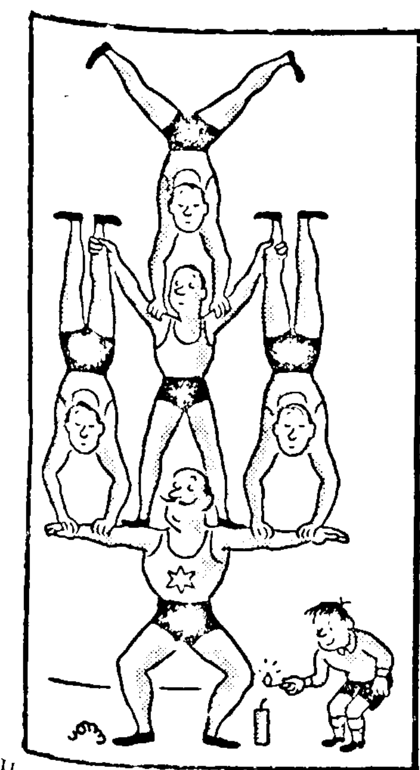
En heel die reis van Svappavaara naar Amsterdam vlogen vertegenwoordigers van de Zweedse posterijen en radioreporters met microfoon en opnameapparaat mee met Johan Stalnacke, postbesteller uit Lapland.

Precies 17 uur nadat de brief en de postbode Lapland hadden verlaten, landde het vliegtuig op Schiphol. Johan Stalnacke haalde zijn gloednieuw paspoort te voorschijn en lachte met een brede grijns. Welke postbode ter wereld deed hem dit na? Hij herhaalde het twee, drie keer: „Ik ben in Amsterdam, ik ben in Amsterdam...."

De chef van het postkantoor op Schiphol, de heer Markusse, die op Schiphol de nacht had doorgebracht om zijn collega uit Svappavaara te begroeten, leidde hem door de posthal en toonde hem hoe de brieven uit Lapland hier worden behandeld. Johan Stalnacke schudde het hoofd instemmend: „Het ziet er heel goed uit. Zo moet ik het thuis ook maken...." Maar het mooiste van alles vond de Lapse postbode toch wel de snelheid van het luchtpostverkeer. „Nu kan ik mijn Lappen vertellen, dat zij waar krijgen voor de postzegels, die ze kopen."

Vanmorgen, na een paar uur rust, overhandigde Johan Stalnacke de brief van Svappavaara aan de Zweedse fabrikant Bjorklund in het American Hotel.

En dank zij de moderne transportmiddelen zal John Stalnacke morgenavond alweer in Svappavaara de post sorteren.

Het vuur wordt hem na aan de schenen gelegd.

Snelheid, Snelheid

Louise McCormick is knap, slank en een grote liefhebster van autorijden. Ze woont in Memphis (U.S.A.) en in die stad moest ze ook voor de rechter verschijnen, omdat ze te snel te onbesuisd en te roekeloos gereden had.

Louise had bochten genomen op twee wielen, een kip naar de kippsoep geholpen en een hooiwagen afgeladen met de zijkant van haar auto

De rechter vertelde haar, dat dit alles heel onbehoorlijk was en dat het een dame zeker niet paste. Maar Louise haalde haar schouders op. „Ik was een beetje verstrooid", zei ze. „Mijn oom zat naast me in de auto en ik dacht dat hij stuurde.."

De geschiedenis van Clarense A. Bunnel in Pasadena (Californië) is gebouwd op hetzelfde motief. Ook hij moest zich wegens overschrijding van de maximumsnelheid voor de rechter verantwoorden. De heer Bunnell deed dit door te beweren, dat hij een intuïtief gevoel voor snelheid had. Ik weet precies wat ik doe, zei hij. En om dit te bewijzen, nodigde hij de rechter uit voor een proefrit.

Het gevolg was, dat hij inderdaad werd vrijgesproken. De rechter moest namelijk toegeven, dat hij nog nooit iemand had ontmoet, die, zonder de snelheidsmeter te raadplegen, zó precies kon zeggen hoe hard hij reed.

En dan de heer Henry I. Sturkee uit Decatur, in de Amerikaanse staat Illinois. Hij ging op eigen houtje over de snelheid van zijn wagen praten. En wel met het gemeentebestuur. De heer Sturkee namelijk is chauffeur op een brandweerauto en hij vindt het hoog nodig, dat er eens een nieuwe komt.

HIJ WERD AL EERDER AAN DE TAND GEVOELD. — Dr. Vincent Nardiello, medicus van de Athletiek Commissie van de Staat New York, inspecteert de mond van de verslagen Joe Louis, om te zien of zijn tanden ook een „nederlaag op punten" geleden hebben.

„De laatste keer toen we moesten uitrukken," zei hij tegen de burgemeester, „reed ik op topsnelheid. Maar niettemin reden twee fietsers, die ook naar de brand gingen kijken, me

Wereldnieuws

— Bij Montbeliard (Oostmaken te hebben, die kortgeleden twee Sovjet-soldaten doodschoot. Vermoedelijk betreft het hier een Sovjet-deserteur.

— Bergstreken in West-Noorwegen hebben te lijden onder 'n invasie van millioenen merkwaardige insecten, een tussenvorm tussen mier en mug, die slechts een korte levensduur hebben. De wegen liggen bezaaid ermee. De insecten bijten niet, maar kruipen in de kleren van de mensen.

— De Nieuw Zeelandse eerste minister, Sidney Holland, heeft verklaard, dat koning George van Engeland heeft bevestigd, dat hij in 1952, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, een bezoek zou brengen aan Nieuw-Zeeland.

— Op het jaarlijks luchtvaartfeest van het genootschap van Engelse vliegtuigbouwers te Farnborough (Hampshire) zal de volgende week voor het eerst een nieuwe Engelse motor voor een raketvliegtuig te zien zijn, die waterstof-peroxyde als brandstof heeft. Om veiligheidsredenen worden alle bijzonderheden nog geheim gehouden.

— „Juliet", de 14-jarige olifant in de dierentuin te Rome, heeft haar tweede jong gekregen, hetgeen per filmcamera is opgenomen. Voorzorgen waren getroffen, dat „Juliet" haar jong niet kon doden, hetgeen olifanten gewoon zijn, wanneer zij in gevangenschap werpen.

— Op een voedingstentoonstelling te Londen zijn kuikens in verschillende kleuren, rose, groen, purper en blauw, te zien, die aldus zijn uitgekomen na een speciale behandeling van de eieren volgens een Deens recept. De kuikens verliezen hun kleur echter tegelijk met het dons.

— Het aantal werklozen in West-Duitsland en Berlijn is in Augustus gedaald tot 1.341.200. In Februari waren er meer dan 2 millioen werklozen.

— Vijf Tsjechoslowaakse voormalige industriëlen zijn door de rechtbank te Blovic, nabij Pilsen, beschuldigd van het clandestien aanleggen van voorraden industriële producten, vooral kogellagers, en van zwarte handel hiermee. De hoofdbeschuldigde, Marin Kozak werd veroordeeld tot 9 jaar dwangarbeid en tot verbeurdverklaring van zijn bezittingen. De overige straffen variëren van één tot vijf jaar.

— In een uitwisseling van nota's tussen de Britse en Zuidafrikaanse regering zijn de rechten, titel en belangen van Zuid-Afrika op de Marion- en Prins Eduardeilanden (halverwege Kaapstad en de Zuidelijke IJszee) bevestigd.

— In het kader van de militaire hulpverlening is de eerste partij Amerikaanse vliegtuigen Vrijdag in Italië aangekomen. Het zijn 40 verkennings- en waarnemingstoestellen en jagers, die in de haven van Brindisi zijn gelost.

— Het Canadese bureau voor de Statistiek schat de Canadese bevolking op 13.871 vergeleken met 11.507.000 bij de laatste volkstelling in 1941.

— Op het Britse vliegkampschip „Vengeance" heeft zich in twee dagen tijds een nieuw geval van mogelijke sabotage voorgedaan. Een ventiel was opengebleven, waardoor aanzienlijke schade aan de machinekamer had kunnen worden toegebracht. Het schip is thans op weg naar Gibraltar.

— Generaal-majoor Anderson, geschorst hoofd van het college voor de Amerikaanse luchtmacht vanwege een verklaring in het openbaar, dat hij bereid was de atoomcentra in de Sovjet-Unie te vernietigen, is na een berisping weer in de dienst genomen, doch in een niet-docerende functie.

— De General Electric Company heeft meegedeeld, dat een nieuw aanjaagapparaat is geconstrueerd, dat vliegtuigen met zuigermotoren in staat zal stellen zonder onderbreking van Chicago naar Londen (6500 km) te vliegen met zware lading.

— Een delegatie van Nederlandse en Luxemburgse mijnwerkers, die een tocht van twee weken door de Sovjet-Unie heeft gemaakt, is Maandag uit Moskou vertrokken naar het Donetbekken, aldus meldt Tass.

— Bij Calais is in de nacht van Vrijdag op Zaterdag sneeuw gevallen.

IK BEN CHARLIE, en mijn hoed is van Tyrol. Zeven maanden geleden werd ik in München geboren, waar mijn vader bij de Amerkaanse bezettingstroepen dient. Ik ben nu op weg naar Norfolk, Va. om mijn grootouders te bezoeken.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

Het Tovenaarsslot op de heide

„Ik zal alles goed na lezen en misschien vind ik zelfs wel een middel om Uw zoon, Ottomar, te bevrijden.

„Wat zou je me dan gelukkig maken, jongen. En wees er zeker van: ik zal je helpen zoveel als ik kan. Als je in het slot bent, zal ik Kalabenaka, de tovenaar, op een of ander manier naar buiten zien te lokken en hem zo lang mogelijk bezig houden."

„Dat is afgesproken, vrouw Waarschuwing". „Doet uw best en u zult zien, dat het ons best lukken zal" Ofschoon Edmundo voor geen kleintje vervaard was, klopte zijn hart heel wat sneller dan gewoonlijk, toen hij de volgende morgen met zijn tovergordel in de hand door de slottuin in liep. Hij was bijna bij de poort, toen hij plotseling Kalabenaka hoorde aankomen.

Hij deed onmiddellijk zijn gordel om en zag in ademloze spanning het afschuwelijke gedrocht voorbij gaan. Zou hij hem zien? Edmundo zag alles, ook zich zelf. Zou de tovenaar hem dan niet zien? Maar nee, de gordel werkte goed. Kalabenaka ging voorbij en toen hij verdwenen was deed Edmundo met een zucht van verlichting zijn gordel af een was met een paar grote sprongen de poort door en het kasteel in.

Hij herkende onmiddellijk alles wat vrouw Waarschuwing hem verteld had. Allerlei vreemde dingen stonden er in de kamers, die hij doorkwam. Hij dacht: dat zullen wel allemaal betoverde mensen zijn, die zich in het slot gewaagd hebben en door Kalabenaka betrapt zijn. In de rode troonzaal stond bij de troon een prachtige roos te bloeien in een gouden vaas. Het was eigenlijk een hele struik maar er bloeide maar een grote, bloedrode roos aan. En dan zoveel andere zeldzame dingen!

Maar hij mocht zijn tijd niet verliezen. Hij keerde zich snel om, ging naar de glazen kast en nam het dikke toverboek er uit. Op bladzijde zeven begon hij te zoeken.

Hij las de beschrijving van alles, wat er in en buiten het slot was en er kwamen ook enkele namen van betoverden in voor. Tot in de kleinste bijzonderheden werd er verhaald waarin zij veranderd waren en waar ze stonden. Op de voorkant van elk blad stonden hun namen en op de achterkant de toverspreuken, waarmee ze verlost konden worden. Merkwaardig was, dat al die spreuken in dichtvorm waren opgeschreven.

Zo las hij op bladzijde negen:

„De boom op de binnenplaats

Een jongen, die van wagen hield — en wie houdt daar niet van? want om te winnen, moet je wagen — stond voor een betoverd slot, waarin al veel mannen, die naar een verloren schat zochten, verdwenen waren zonder terug te keren.

Voor de poort vond hij een oude vrouw, die haar verdwenen zoon kwam zoeken. „Zij had de gordel van de tovenaar waarmee men zich onzichtbaar maken kon. Nu zal de jongen naar binnen gaan om het boek met de namen van de betoverden te gaan zoeken.

is Zonsboga" en op de achterkant zijn verlossingsspreuk:

„Zonsboga was een boom van een man, wie hem vroeger gekend heeft, weet er van.
Om van die boom weer een man te maken moet men het onderste takje kraken."

Op een andere bladzijde las hij: „De derde distel rechts van de poort is Teberan" en op de achterzijde:

„Gij zijt geen distel Taberan, maar een flinke jongeman.
En trekt men u ooit uit de grond dan wordt ge Teberan terstond".

Bij een prins las hij: „Prins Namura, een man van room, werd een gewone zonneboom.
Maar gij wordt uit uw ban gerukt, als iemand u uw bloem afplukt."

En zo stonden er nog veel meer namen in dat boek. Daar zag hij ook de rozenstruik van bij de troon. Dat was een prinses, de zuster van Namura.

„Zou dat waar zijn?" dacht hij. „En zou de spreuk helpen?"

En zijn verlangen om het te proberen werd zo groot, dat hij met het boek op zijn hoofd (dat had hij voorin gelezen) naar de roos ging en haar spreuk hard en krachtig voorlas.

„Nardivini, rozenrood zocht haar broer en vond de dood.
Maar raakt een mens haar blaadjes aan dan ziet hij haar weer voor zich staan."

En wij behoeven zeker niet te vertellen, dat Edmundo gauw een bevende hand uitstak, en de struik aanraakte.

(Wordt vervolgd).

Wie weet raad?

Fijn, dat we weer in ons eigen hoekje zitten. Het was Zaterdag toch maar verdrietig, zo kaal. Je kijkt in de krant en je hoekje is er niet. Dat geeft net zo'n gevoel als wanneer je thuis komt en je huis is weg. Maar nu staat het er gelukkig weer.

Tante heeft het machine-beest gezien, dat niet werken wou, weet je wel. En tot eer van het beest moet ze zeggen, dat hij niet lui was en ook geen vacantie wilde hebben: hij was ziek, heel ziek en hij was heet van de koorts. Geen wonder dat hij niet meer werken kon.

Toen Tante er bij kwam, waren twee dokters hem aan het opereren: ze hadden hem helemaal open gemaakt van binnen. En daar in de buurt van zijn ijzeren hart vonden ze wat hij mankeerde. Hij had daar een grote wond.

Die dokters hebben hard gewerkt om hem beter te maken, want je begrijpt: zo'n reuze beest dat valt niet mee. De dokters heeft ze bezig gezien en de dokters waren nog heter dan het beest: van de inspanning. Wat een wond was dat! Of liever het waren er een hele boel, allemaal hele diepe schrammen. En er kwam zwart bloed uit, de hele vloer lag vol. Tante moest op haar tenen lopen om haar schoentjes niet vuil te maken.

Maar ze moet toch zeggen, dat het geen kleinzerig beest is. Hij liet de dokters zagen en veilen en schuren zonder ook maar een kik te geven. En geveild en geschuurd hebben ze! Om het vuil uit de wond te halen. Toen hebben ze olie in zijn wonden gegoten en hem weer dicht gemaakt.

En nu is het leed geleden. Hij is beter! Hij werkt weer! Hij bromt tevreden en hij werkt! ... nu, laten we zeggen, als een beest gewoon, nee, nog erger, als een machine-beest! En uit zijn mond komen allemaal hoekjes voor jongens en meisjes. En daar zitten we nu in. Fijn dat het weer zover is.

Heeft Gerlinda haar mooie boek al gehaald. Ik ben nu enkele dagen niet bij de meneer van de krant geweest en ik weet niet, of ze wel gelezen heeft, hoe gelukkig ze was de vorige week. Als je nog niet geweest bent, ligt het boek op je te wachten.

Die raadsels van Antonio, die ik vorige week op gaf: ik hoop dat jullie ook antwoorden naar Bonaire gestuurd hebt en niet allemaal bij vergissing naar mij. Antonio vroeg: aan welke kant van de ark sliep Noë? Er waren er die zeiden: aan de bovenkant. Maar op het dak kun je ze zo moeilijk slapen. Hij sliep aan de binnenkant. En dat was verstandig want dan verdronk hij niet, terwijl hij sliep.

Antonio: Welke bol heeft geen verstand? Er zijn veel bollen die geen verstand hebben. Veel gelden: de aardbol en ze hadden gelijk. Antonio bedoelde een oliebol en hij had ook gelijk.

Antonio: Welke roos kan je niet in een vaas zetten? Antonio bedoelde een matroos. Joyce Faneyter wist nog een andere roos. Die waar je op schiet. En ze schoot raak, vindt jullie niet?

Antonio: Welke deur kan men niet dicht maken? Dat wisten ze allemaal: die al dicht is.

Wat krijg je als je twee pond en een meter bij elkaar doet? Dat was een moeilijke rekensom. Maar zoals het met alle rekensommen gaat: als je de uitkomst eenmaal weet, is hij erg makkelijk, en de uitkomst van deze som is: een kilometer!

Denken jullie er aan de oplossingen van de raadsels van Zaterdag vóór Donderdag in te zenden? Hoe vlugger, hoe beter. Zaterdag zal ik wat moppen vertellen, die onze neefjes en nichtjes gestuurd hebben, maar nu moet Tante weer haar schort voor doen en gaan stof afnemen. Tot de volgende keer dus, en jullie ook hard: werken.

Je Tante Corry.

Hoe is die?

ROOK VERBOD

Frans ziet een kleine en een grote schoorsteen en hij vraagt zijn vader: „Pa, als die kleine schoorsteen groot is, mag hij dan ook roken?"

O ZO

Pa kwam met zijn lieve zoon bij het hoofd van de school, en terwijl pa met meneer sprak, stond zoon lief met zijn handen in zijn zakken te lummelen. Eindelijk vroeg pa:

„En wat zegt u nu van mijn jongen?"

Meneer keek hem goed aan en zei:

„Als hij ooit nog eens een derde hand krijgt, moest u beslist een zak in zijn broek bij laten maken".

GOEDKOOP UIT

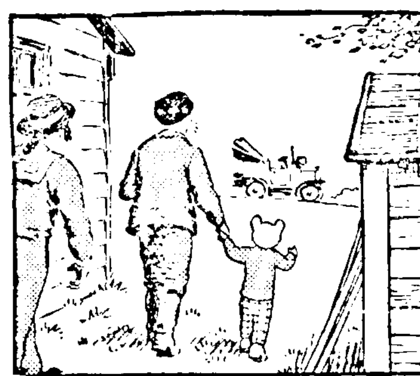
Jansen wilde een goedkope vacantie hebben en koos een klein hotelletje uit.

De volgende morgen werd hij herhaaldelijk wakker getrommeld door bonsen op de deur.

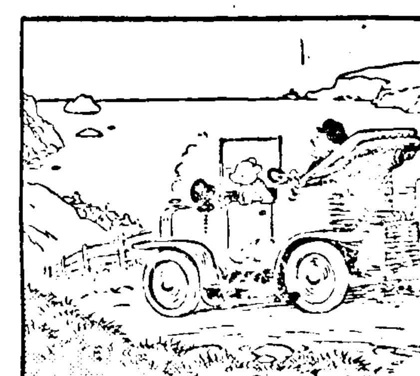
„Laat me met rust", riep hij woedend, „ik heb toch al gezegd, dat ik niet wil slapen".

„Dat weet ik, meneer", zei de stem achter de deur, „maar we hebben het beddelaken nodig voor de ontbijttafel.

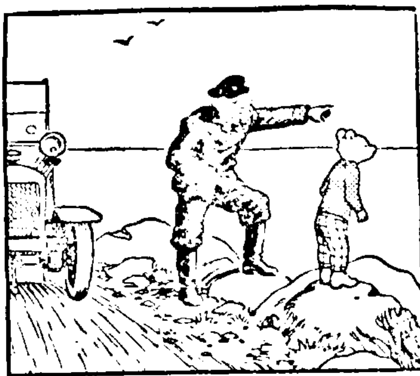
Rupert en de vliegende vis

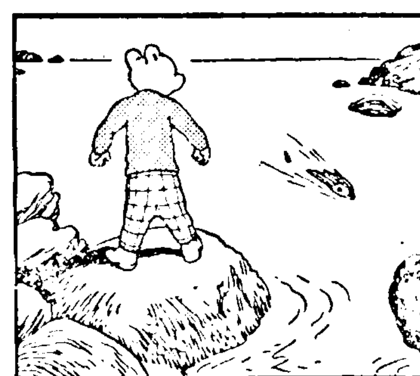
13. Zeeman Sam neemt Rupert mee naar binnen, en laat hem mee-eten van wat hij voor kapitein Kompas heeft klaar gemaakt en de twee mannen luisteren nieuwsgierig naar het verhaal van de vliegende vis en zijn boodschap. „Ik heb nog nooit zo'n schepsel ontmoet, zegt de oude kapitein. Ik denk, dat de zeeslang hem als een speciale boodschappenjongen gebruikt, en dat hij heel weinig vóórkomt." „Ja," zegt Rupert beleefd. En, astublieft, kunnen we nu op stap gaan?" Kapitein Kompas neemt hem nu naar buiten en achter de hut staat de oudste auto, die Rupert ooit gezien heeft.

14. Rupert en Kapitein Kompas nemen afscheid van Zeeman Sam en klimmen in de oude wagen, die met veel piepen en knarsen en ratelen over de weg schokt. „Dat is leuk," roept Rupert lachend, „ik heb nog nooit in een auto gezeten, die zoveel lawaai maakte. Als de vliegende vis in de baai is, hoort hij ons vast aankomen." Ze zien al gauw de blauwe zee en een strand vol stenen en eindelijk, beneden bij het water, een klein dorpje. „Nu hebben we het langste wel gehad," zegt Kapitein Kompas.

15. Tot Ruperts verwondering stopt Kapitein Kompas niet in het dorp maar rijdt door naar een verderop gelegen heuvel. Daar wijst hij naar een landtong, die de zee in steekt. Hij zegt: „Dat is de meest voor de hand liggende plaats, om jouw vliegende vis te ontmoeten. Als je hem weer gezien hebt, laat het me dan maar weten. Dan zal ik je, als je daar wat voor voelt naar de zeeslang toe varen. Mijn oude kameraad, Kapitein Kombuis is altijd aan het opscheppen over zijn reis naar de Slangeneilanden en ik zou, als ik de kans kreeg, hem graag een toontje lager laten zingen." Rupert bedankt hem en gaat naar de rotspunt.

16. Hoe dichter hij bij de landtong komt, des te langzamer moet hij lopen, want de rotsen zijn glad en gespleten. Maar Rupert klautert tot vlak aan de rand van het water. „Ik kan beter rechtop gaan staan, dan ziet de vliegende vis me eerder," denkt hij. „Hallo!" Daar komt de vis waarachtig zijn kant uit, maar hij is veel groter dan de andere. „Goeie genade, het is maar te hopen, dat die niet springen kan" De grote vis komt recht op hem af en steekt zijn kop uit het water. „Ben jij Rupert Beer?" vraagt hij. „Als je het bent, dan ben ik gekomen om je naar de zeeslang te brengen."

Gunstige ontwikkeling van Duitse economie

— De ANP-correspondent meldt: Het Duitse economische leven heeft zich sedert het begin van dit jaar op zeer bevredigende wijze ontwikkeld, getuige het feit, dat West-Duitsland thans nog slechts voor éénzesde deel van zijn invoer op dollarhulp is aangewezen. Naar de mening van de minister van economische zaken, prof. Erhard, schept de hoogconjunctuur, waarin het industriële leven thans als gevolg van de Korea-crisis is geraakt, evenwel gevaren, voornamelijk met betrekking tot het prijspeil. Duitsland moet naar zijn mening vermijden, dat dit hogere prijspeil ook tot algemene loonsverhogingen leidt, tenminste zolang andere landen in staat blijken hun huidige loonpeil te handhaven.

Meer export

Sedert Februari is de werkloosheid in West-Duitsland voortdurend verminderd en maandelijks is de productie met 3 tot 4% toegenomen. De Duitse export, die aan het begin van dit jaar maandelijks ruim 300 millien mark bedroeg, is thans tot boven de 700 millioen mark per maand gestegen. Op het ministerie van economische zaken te Bonn verwacht men, dat de gevolgen der huidige wereldsituatie tot verdere exporttoeneming zullen leiden. Prof. Erhard is ervan overtuigd, dat in de kortst mogelijke tijd de Duitse export andermaal met 50% zal moeten groeien.

Om bij gestegen prijzen op de wereldmarkt gelijke hoeveelheden grondstoffen en voedingsmiddelen te kunnen blijven importeren, zal de waarde van de Duitse export, naar Erhards schatting, alleen reeds 30% omhoog moeten. Meer dan in het verleden zal Duitsland daarbij met prijzen en kwaliteiten moeten kunnen concurreren, zo meent men, en wel omdat bepaalde voordelen, die de Duitse exporteurs tot dusver hadden, doordat zij kortere levertijden konden aanbieden, geleidelijk zijn verloren gegaan.

Mede omdat gestreefd moet worden naar een zo vaste positie van de Duitse mark, opdat tot vrije inwisselbaarheid daarvan kan worden overgegaan, is de politiek van prof. Erhard erop gericht te trachten in de komende periode het Duitse prijsniveau stabieler te houden dan dat van andere landen. Slechts daardoor kan Duitsland naar hij meent tenvolle profijt trekken van de verbeterde uitvoerkansen, die de wereldsituatie biedt.

Kosten drukken

Duitsland heeft volgens prof. Erhard een redelijke kans om bij de stijgende grondstofprijzen het niveau van de prijzen van gefabriceerde producten min of meer te handhaven. Kostenbesparing, verhoging der efficiency en versterking van concurrentie zijn daartoe volgens hem de weg.

De weg van loonsverhogingen, welke thans in West-Duitsland door de vakbonden worden geëist, kan naar Erhard in een bijeenkomst van de fracties van de Bondsdag als zijn mening uitsprak, slechts beoordeeld worden in samenhang met maatregelen, die in andere landen worden genomen. Wanneer in andere landen, met name in Amerika, geen loonsverhogingen worden tot stand gebracht, dan kan Duitsland zich volgens Erhard niet permiteren het loonpeil te verhogen, aangezien het daardoor zijn exportkansen zou verminderen.

Onderdrukking van speculatie

Erhard heeft voorts de mening uitgesproken, dat de Duitse industrie grote staatsopdrachten zal moeten verwachten, wanneer de Washingtonse conferentie zou besluiten Duitsland te doen deelnemen aan de verdediging van Europa. In dat geval zou, volgens Erhard de noodzaak van invoer van staatswege en bepaalde dirigerende maatregelen in de economie kunnen optreden, doch het is zijn overtuiging, dat desondanks aan het beginsel van vrije economie niet mag worden getornd.

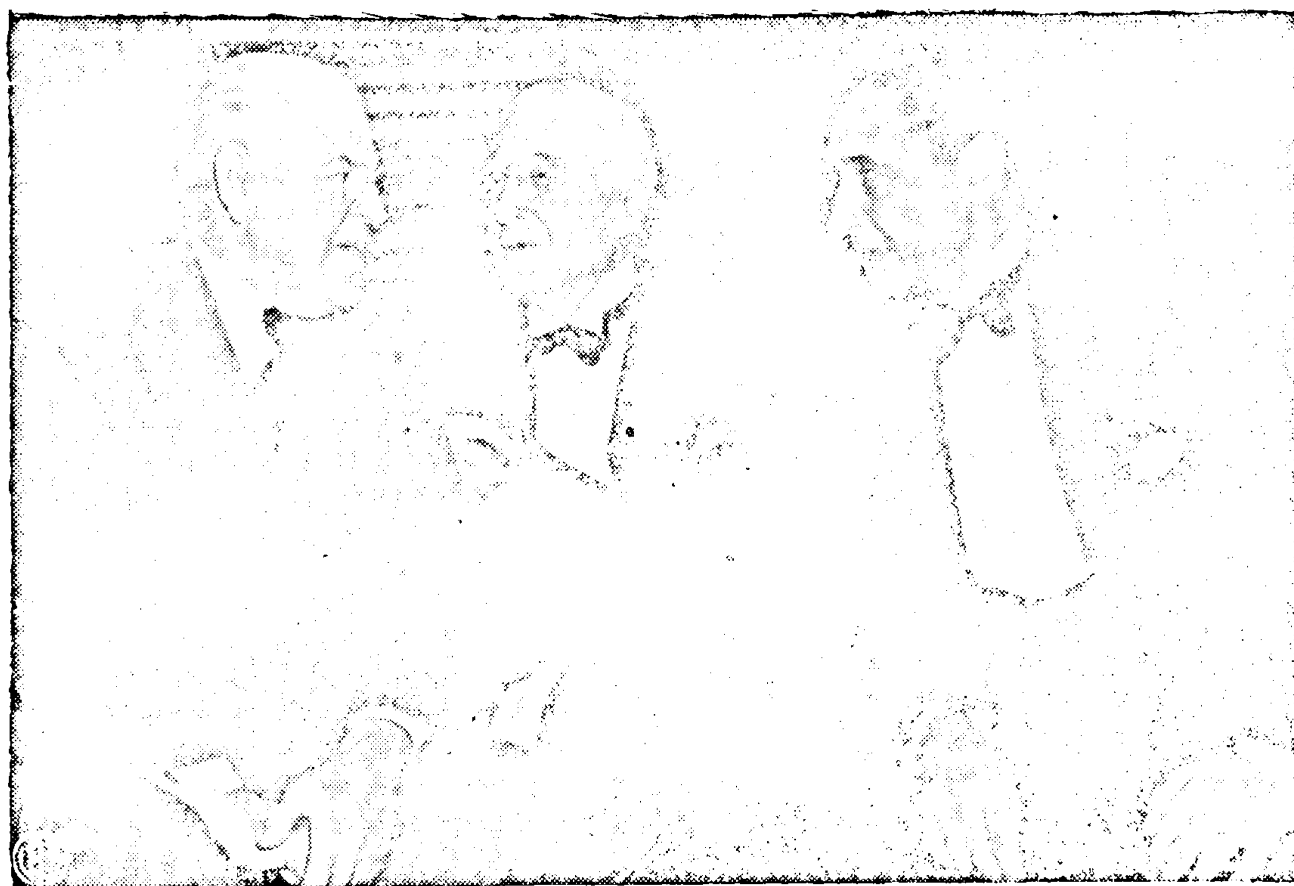
Ook in geval van prijsspeculaties zal Erhard er niet voor terugschrikken van staatswege omvangrijke prijsregelende ingrepen te doen geschieden. In feite heeft de regering daartoe op het gebied van de vleesvoorziening reeds besloten.

Voorts is het Erhards mening, dat de financiëring van projecten, die voortvloeien uit een eventuele veiligheidsopdracht aan Duitsland, door verhoging der belastingen zal moeten geschieden. Verzwakken van de munt door credietpolitiek kan volgens hem niet gedoogd worden en het Duitse volk zou zich in dit geval er van bewust moeten zijn, dat het zijn huidige levensstandaard slechts zou kunnen behouden, dank zij een verhoogde productiviteit.

Alles bijeen genomen, acht prof. Erhard de mogelijkheden, waarvoor de Duitse economie in de versterkte conjunctuur geplaatst wordt, meer van politieke dan van economische aard. Hij meent dan ook, dat de toeneming der bedrijvigheid tengevolge van het uitbreken van de oorlog in Korea bepaalde gevaren voor West-Duitsland kan inhouden, daar zij een storing in een organische ontwikkeling betekent.

We moesten in deze weken ook eigenlijk wittebrood eten.

BERNARD BARUCH, — de bekende Amerikaanse, hoogbejaarde Staatsman en Warren Austin, de man, die voor Amerika en voor heel de democratische wereld de kolen uit het vuur van de Veiligheidsraad haalt, krijgen van Walter S. Mack (rechts) de voorzitter van een liefdadigheidsfeest voor invalide oorlogsveteranen medailles als erkenning voor hun verdiensten. Baruch om zijn jarenlange dienst aan het Vaderland en Austin, voor zijn werkzaamheid in de V. N.

Zij hadden een Suikertante in Amerika

Amsterdam. — De correspondent in Nijmegen van „De Volkskrant" schrijft aan zijn blad:

De plaatselijke pers in Nijmegen heeft de laatste dagen met ophef melding gemaakt van een millioenerfenis, die een zekere Hendrik Derks, een boer onder het gehucht Woezik bij Wychen en diens acht kinderen, onder wie de slager Jan Derks te Nijmegen, uit Amerika zouden hebben te verwachten. Aanleiding daartoe is het feit, dat dezer dagen door de heer F. van Woerkom te Amsterdam de familie-papieren van de Derksen op het gemeentehuis te Wychen zijn opgevraagd. De heer Van Woerkom, die tot de aangetrouwden van de familie Derks behoort, wil namelijk de aanspraken van deze familie op zeer oude erfeniskwestie opnieuw tot gelding brengen.

Hij heeft zich daartoe met de Amerikaanse ambassade in verbinding gesteld. Daarvoor waren deze papieren noodzakelijk alsmede een aantal stukken betreffende de familie Buuren te Haps, die in het bezit waren van de pastoor van dit Brabants dorp. Inderdaad beloven deze aanspraken één aantal millioenen dollars, men meent twee en een half.

In ieder geval genoeg om er werk van te maken. Deze millioenen-affaire is echter niet nieuw. Vroeger heeft men reeds eenige malen deze erfenis wilen liquideren. Maar de liquidatie is steeds niet uitgevoerd omdat de rechthebbende erfgenamen de zaak niet vertrouwden en weigerden hun handtekening te zetten onder stukken, die zij niet begrepen. De zaak was toen, een vijftigtal jaar geleden, in handen van de Nijmeegse advokaat mr. Van Rappard, die — kort nadat de zaak vastgelopen was — overleed. Sindsdien is de aangelegenheid door de eenvoudige mensen uit Wychen onberoerd gelaten. Tot de tegenwoordige actie die de heer Van Woerkom ondernomen heeft omwille van de aanspraken, die zijn vrouw eventueel kan laten gelden. Deze rechten zijn terug te voeren op de volgende familiegeschiedenis. Een tachtigtal jaar geleden vertrok een zekere Theodorus Buuren uit Haps naar Amerika.

Hij was hier te landen paardenkoopman, maar aanvaardde in Amerika een betrekking als koetsier bij een millionnair. Toen deze millionnair kwam te overlijden, huwde de koetsier de schatrijke weduwe, uit welk huwelijk een zoon geboren werd. Deze zoon erfde het gehele vermogen, maar hij was zeer zwak en stierf reeds op 30-jarige leeftijd.

Testamentair vermaakte hij het geld aan zijn familie in Nederland. Dat waren de beide dames Buuren, zusters van zijn vader, van wie er een kinderloos overleed, maar de andere met een zekere Derks uit Wychen in het huwelijk trad. Zij werd de moeder van de oudste generatie der familie Derks, welke nog in leven is.

Van haar zeven kinderen leven er nog drie, te weten Hendrik, Anton en Lena. Zij zijn allen rond de 70 jaar oud. Van de vier anderen zijn nog een aantal kinderen in leven, die allen natuurlijk een sterk verdeelde aanspraak kunnen doen gelden. Het spreekt vanzelf, dat al degenen, die aan de familie Derks vermaagschapt zijn, zich verdiepen in de stamboom van het geslacht. Maar deze brengt zeer ingewikkelde familierelaties aan het licht, zodat het nog wel even zal duren voor deze zaak tot klaarheid wordt gebracht. Intussen heerst er een gezonde twijfelzucht bij de familie omtrent de uitslag van het werk van de heer Van Woerkom. In de eerste plaats, omdat er aan de zijde van de familie Buuren uit Haps ook nog sollicitanten voor de erfenis zullen komen opdagen, en op de tweede plaats, omdat men niet weet, wat er in al die jaren met het geld in Amerika is gebeurd. Aangenomen moet worden, dat de familie van de rijke weduwe, die met haar koetsier trouwde, niet stilgezeten zal hebben, toen het zwakke neefje zoveel dollars wenste te exporteren. Moch het evenwel inderdaad als renteдragend kapitaal bewaard zijn, dan zal er nog wel heel wat meer uit de bus komen dan 2,5 millioen dollar.

ZIJN DAAR DAN OOK RUSSEN?

Te Berlijn wordt de volgende anecdote verteld: Vadertje Stalin brengt een bezoek aan Oost-Duitsland. Op straat ontmoet hij een oud vrouwtje.

„Nou Moedertje, hoe gaat het?"

„Och", antwoordt het moedertje, „Vadertje Stalin, wat zal ik je zeggen. Er is nergens een beetje melk te krijgen".

„Maar moedertje, meent vadertje Stalin, „bedenk toch, in Afrika, in de woestijn, hebben de mensen niet eens water".

„In Afrika", zegt het moedertje verbaasd. „Zijn daar dan ook Russen?"

Groeiende spanning tussen Turkije en Bulgarije

Ankara. — De Turkse regering heeft Zondagochtend de grens met Bulgarije gesloten. De Turkse troepen hebben instructie gekregen om „te schieten, indien dit nodig is" om de sluiting van de grens te verzekeren en om aldus het binnenkomen in Turkije van alle personen, die zouden trachten de grens te overschrijden, te verhinderen, aldus verneemt Reuter uit wel ingelichte Turkse legerkringen.

De spanning tussen beide landen is groter geworden in verband met het Bulgaarse voornemen om een kwart millioen Turken, die in Bulgarije woonden, naar Turkije terug te zenden. Op 10 Augustus had Bulgarije de toelating binnen drie maanden in Turkije gevraagd van 250.000 Mohammedanen van Turkse oorsprong. Turkije achtte de tijdslimiet te krap en verzocht om onderhandelingen.

ENGELAND STEUNT OOSTENRIJKSE REGERING

Londen. — Groot Brittannië heeft in een aan de Oostenrijkse minister van buitenlandse zaken, Gruber, overhandigde nota vanwege Lord Henderson, de Britse onderminister van buitenlandse zaken, krachtig steun gegeven aan de van Oostenrijkse zijde geuite opvatting, dat het optreden van de Sovjets bij de jongste stakingsactie een grove inbreuk op de overeenkomst inzake het toezicht op Oostenrijk betekent. De Sovjet-Russische autoriteiten zouden namelijk de Oostenrijkse politie in haar bewegingsvrijheid hebben belemmerd.

STAKING BEDREIGT DUITSLANDS ECONOMIE

Bonn. — De West-Duitse minister van arbeid, Anton Storch, verklaarde Zondag dat de drie dagen durende staking van bijna 20.000 man personeel der waterwegen de Duitse havens met werkloosheid bedreigt en niet te schatten schade aan de Duitse economie kan toebrengen. De Noordzee-haven Emden zou het eerst te lijden hebben van een eventueel dirigeren van schepen naar havens van andere landen. Er kunnen geen schepen de havens van Emden en Lübeck binnenvaren, omdat het personeel van de grote sluis aan de havenmond van Emden en van de draaibrug te Lübeck sinds Vrijdag staakt. Naar gemeld wordt, verloopt het scheepvaartverkeer op het Kieler kanaal en op de Elbe naar Hamburg normaal. De loodstdienst in de Elbemond wordt niet door de staking getroffen en ook de vier lichtschepen in de baai werken.

Het verkeer op de binnenwateren, in het bijzonder het Dortmund-Eemskanaal en het Mittellandkanaal, ligt stil.

VERKEER NAAR BERLIJN WEER NORMAAL

Berlijn. — Na het opheffen van de beperkende maatregelen van de Britse zowel als van de Sovjet-Russische autoriteiten op het verkeer over en naar Berlijn herneemt het vervoer over water zijn normale gang. De Sovjet-autoriteiten deden de eerste stap door aan de Britten 200 goedgekeurde bemanningslijsten te overhandigen.

DOCHTER VAN TOLSTOI OVERLEED

Rome. — Gravin Tatiana Tolstoi, dochter van de beroemde Russische schrijver, is Donderdagavond tengevolge van een hartkwaal in een ziekenhuis te Rome overleden. Zij laat een dochter, eveneens Tatiana genaamd, achter.

Gravin Tolstoi, die 86 jaar is geworden, werkte tot voor kort aan haar dagboek, dat binnenkort door een Engelse firma zal worden uitgegeven. Haar mémoires zullen voor een groot deel het leven van haar vader behandelen, alsmede het hoogtepunt en de val van het Tsarenrijk en haar eigen dagen in ballingschap. Zij woonde sedert 1930 in Rome, slechts omgeven door een kleine kring vrienden.

STUWDAMMEN IN DE NIJL

Cairo. — De Egyptische minister van openbare werken, Osman Moharram Pasja, heeft medegedeeld, dat Egypte, Engeland en Ethiopië het eens geworden zijn over het bouwen van een stuwdam in het Tana-Meer in Ethiopië, waar de Blauwe Nijl ontspringt. Dit plan zal tezamen met dergelijke plannen voor de Nijl in de Soedan en de Witte Nijl in Oeganda worden uitgevoerd en mogelijk een verandering brengen in het leven millioenen, doordat duizen vierkante kilometers dor in de komende 20 jaren vru baar zullen worden gemaakt.

Aan een halve eeuw pol gekibbel is thans een eind komen. Verwacht wordt, binnen zes maanden een be zal worden gemaakt met de voering van het plan. Eg en de Soedan verkrijgen irr tie en Ethiopië en Oeganda water opgewekte electriciteit.

„Geen samenzwering tegen de Nederlandse vloot", zegt Londen

Londen — Nederland is verzocht zijn bijdrage aan zeestrijdkrachten tot de Atlantische defensie te beperken ten gunste van zijn andere defensie-middelen, zo werd Vrijdagavond te Londen uit gezaghebbende bron vernomen.

„De gehele kwestie zal worden uitgewerkt door de Raad van het Atlantische Pact, waarvan Nederland een gelijkwaardig lid is", aldus deze bron. „Alles wat tot dusver gebeurd is, is, dat zekere voorstellen aan Nederland zijn gedaan. Wanneer de ministers van defensie van het Noord-Atlantische Pact op 28 October te Washington bijeenkomen, zal Nederland de kwestie naar voren kunnen brengen."

„Er is zeker geen samenzwering om de Nederlandse vloot te beperken", zo zeide de woordvoerder. „Er is geen sprake van, dat de andere landen van het Atlantische Pact in het geheim iets bekokstoven, waarvan Nederland ...

13 MIJNENVEGERS.

's-Gravenhage — Van betrouwbare zijde wordt vandaag vernomen, dat de Verenigde Staten krachtens het wederzijds program voor bijstand van het Atlantisch Verdrag aan de Koninklijke Marine 13 mijnvegers hebben aangeboden. Er is echter nog geen datum vastgesteld voor de overdracht van de vaartuigen.

VEE-REFERENDUM.

's-Gravenhage — Blijkens de door het Centraal Bureau voor de Statistiek verstrekte uitkomsten van de herfsttelling 1950 telt de Nederlandse rundveestapel thans 2.707.000 dieren, hetgeen ten opzichte van September 1949 een uitbreiding betekent van 164.700 stuks of circa 7%. Het peil van September 1939 is hiermede op 26.000 stuks na bereikt.

De varkensstapel is sinds September 1949 met niet minder 407.800 stuks (23%) uitgebreid omvat thans 2.173.500 dieren, aantal, dat nog nimmer in Ned land is geteld.

De paarden- en schapenstapel zijn resp. met 8.5% en 16% slonken.

HOND VS. RAT.

Eemnes — Een jachthond van de heer H. van de Berg uit Eemnes heeft vanmiddag bij de Eemnesservaart een half uur een gevecht gevoerd met een rat van uitzonderlijke grootte. De hond kwam uiteindelijk als overwinnaar te voorschijn. De rat — die moedelijk een bisamrat — bleek met staart een lengte te bezitten van bijna één meter. Zonder staart mat het dier 55 cm.

BRAND IN PERNIS.

Rotterdam — In een gebouw van de B.P.M. te Pernis bij Rotterdam is Zondagmorgen brand uitgebroken tengevolge van een explosie, waarbij vier arbeiders gewond werden, waarvan twee ernstig.

Des morgens om half negen ontstond in een pijpleiding van de ontrafinerings-installatie van de raffinaderij een lek. Men was op een andere pijpleiding is druppeld. Mede door de in 100 m2 metende gebouw aanwezige gassen deed zich een explosie voor. Om 1 uur des middags had de bedrijfsbrandweer het vuur bedwongen.

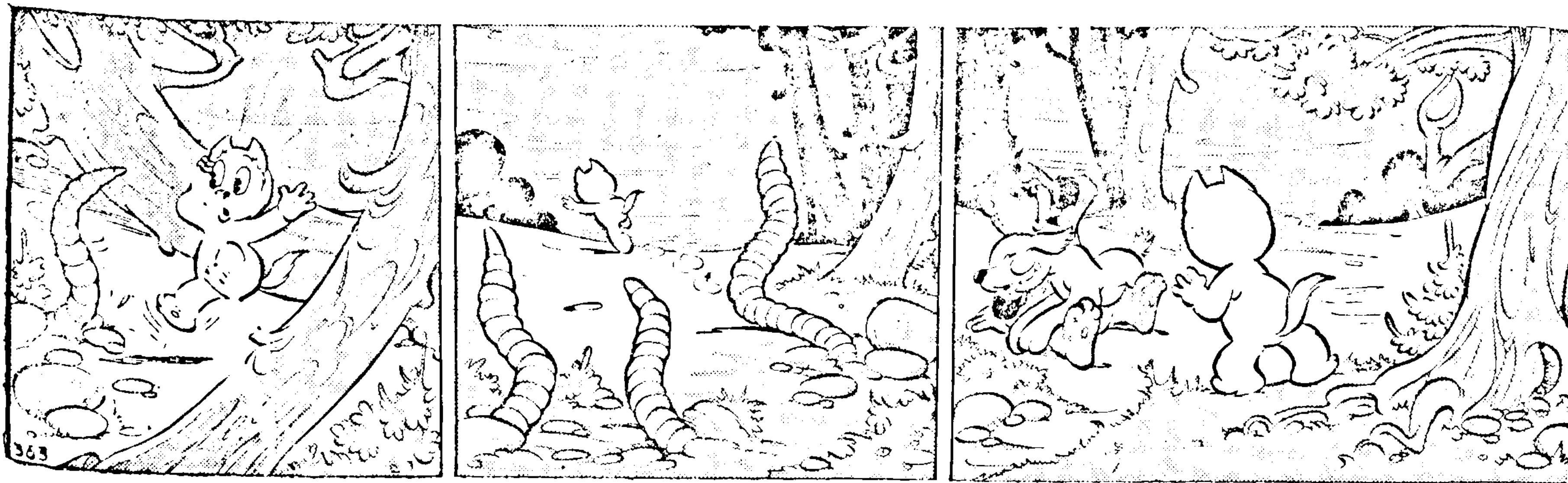

VAN ALLE MARKTEN THUIS. — Stewardess Mary Lautner bouwt voor haar toekomst geen luchtkastelen. Zij vliegt regelmatig op de Zuid-Amerikaanse route van de Pan Am, maar ze is al een reserve-betrekking aan het voorbereiden en bekwaamt zich nu als onderwijzeres aan de St. Patric School te Miami Beach.

720

Tom Poes en de grootgroeiers

Terwijl Tom Poes enigszins versuft naar de verwoesting om zich heen keek en zich verbaasd afvroeg wat de oorzaak van het omvallen der bomen kon zijn begon de aarde onder zijn voeten te bewegen. Hij sprong opzij en staarde toen verschrikt naar een groot kronkelend dier, dat uit de grond omhoog kwam. Eén ogenblik dacht hij, dat het een slang was, maar toen hij van de eerste schrik bekomen was, zag hij, dat hij een worm voor zich had. Een gewone regenworm — weliswaar zéér uit zijn krachten gegroeid en kolossaal groot, maar toch een regenworm.

„Ik begin het te begrijpen!" dacht Tom Poes. „Dat manneke, dat in het begin van de nacht bezig was met strooien heeft hier overal groeikorrels neergegooid! De wormen hebben daarvan gegeten en zijn nu zó groot, dat ze de bomen omverduwen! Wat een toestand!"

Intussen stak de ene worm na de andere zijn gelaat boven de aarde en bewoog zich kronkelend heen en weer. Tom Poes kreeg er genoeg van en holde in de richting waarin heer Bommel verdwenen was. Hij vond hem al tamelijk vlug. Heer Ollie was uitgeput op de grond gezakt en de jonge hond, die begreep; dat het spel een einde nam, was tevreden op zijn schoot gaan zitten en daar in slaap gesukkeld. In deze toestand trof Tom Poes ze beiden aan, de hond snurkend en heer Ollie gejaagd naar adem snakkend.

Demonstratie Algemeen vormend Muziekonderwijs op Aruba

Een land, dat prat gaat op zijn beschaving mag de Muzikale Vorming niet verwaarlozen. Het is goed, dat de Inspectie Onderwijs, dit inziende, heeft toegezegd ook op Aruba een „Gouvernements Muziekschool-A" in het leven te roepen. (Op Curaçao bestaat deze reeds sedert eind 1947).

Het doel van deze muziekschool, die eigenlijk een leergang is — de naam „school" werd gegeven toen deze leergang meer dan driehonderd leerlingen telde op Curaçao — kan het best als volgt worden samengevat: bij de jonge mens belangstelling wekken voor muziek in het algemeen, van die muziek de elementaire kennis bij brengen en later op die elementaire kennis voortbouwen bij het leren bespelen van een instrument (actieve muziekbeoefening) bij het luisteren naar muziek (passieve muziekbeoefening) of bij voortgezette theoretische studie.

De moderne muziekpaedagogen oordelen het noodzakelijk, dat aan het instrumentale onderwijs een grondige algemene muzikale vorming vooraf gaat. De Gouvernements Muziekschool-A zal zich aanvankelijk bepalen tot het geven van elementair muziekonderwijs om later, gebruikmakend van de hulp van bevoegde krachten, die daarvoor zullen worden aangezocht of van plaatselijke muziekonderwijzers, in aansluiting daarop het instrumentale onderwijs te verzorgen.

De, reeds in verschillende landen met succes toegepaste, Methode-Gehrels voor Algemeen Vormend Muziek Onderwijs, zal aan de Gouvernements Muziekschool-A worden gebruikt.

Het, oorspronkelijk voor de schooljeugd bedoelde, Algemeen Vormend Muziekonderwijs, bleek bij het onderricht aan ouderen zeer goed te voldoen en wordt momenteel ook toegepast bij onze onderwijzersopleidingen. Op Aruba volgen op het ogenblik ruim dertig leerkrachten van het Openbaar en Bijzonder Onderwijs een Gouvernementscursus voor A.V.M.O. en zij doen het met plezier.

Voor de Arubaanse Gouvernements Muziekschool zullen zich leerlingen van alle scholen kunnen aanmelden. Tegen een geringe vergoeding zullen zij twee lessen per week ontvangen, buiten schooltijd en zoveel mogelijk in aansluiting daarop. Doch ook voor diegenen die niet in staat zijn het bedrag van F 2.50 te betalen, zal de school openstaan.

Bij voldoende belangstelling zal voor niet-scholieren een speciale cursus — eventueel in ander verband — worden ingesteld. Die lessen zullen dan 's avonds worden gegeven.

Demes en heren, die het ontbreken van enige muzikale ontwikkeling als een gemis voelen, zullen dus ook in de gelegenheid worden gesteld, hun kennis alsnog aan te vullen.

Het is niet noodzakelijk, dat muzikale vorming leidt tot het leren bespelen van één of ander muziekinstrument, van groot belang is het, dat een grotere groep personen de concertzalen bezoeken zal en dat in de toekomst op ons eiland beroemde kunstenaars niet meer voor slechts ten dele gevulde zalen spelen.

Hoe deze algemeen muzikale ontwikkeling aan kinderen wordt bijgebracht zult u kunnen zien op een demonstratie van dit onderwijs, die zal plaats vinden op Vrijdag 20 October des avonds om 8 uur in Bolivariana. Een klas van de Julianaschool zal dan onder leiding van J. Droog, Leraar A.V.M.O., een uitgebreide „openbare les" ontvangen. Tevens zult u dan nader worden bekendgemaakt met het doel en de werkwijze van de Methode-Gehrels, terwijl o.a. door een koorklasje voor de muzikale omlijsting wordt gezorgd.

De toegang tot deze demonstratieavond zal gratis zijn, doch vooraf dienen kaarten te worden aangevraagd bij het onderwijzend personeel van de diverse scholen, die hieromtrent een circulaire aan de leerlingen zullen uitreiken.

In verband met de beperkte plaatsruimte in de Sociedad Bolivariana zal deze eerste demonstratie in hoofdzaak bedoeld zijn voor ouders van leerlingen, die in Oranjestad op school gaan. Er zal echter moeite worden gedaan door bijvoorbeeld een herhaling ervan ook de ouders in San Nicolaas in de gelegenheid te stellen van dit moderne onderwijs kennis te nemen.

Het is een verheugend verschijnsel, dat door de autoriteiten de laatste maanden veel stappen zijn ondernomen ten gunste van het onderwijs op Aruba. We denken hierbij aan het instellen van een H.B.S., een Ambachtsschool en nu weer een „Muziekschool".

ARUBA

GOUVERNEUR OP ARUBA.

Zijne Excellentie de gouverneur bracht Dinsdagmorgen een bezoek aan de Landswatervoorziening op Balashi en aan de centrale van de NIGM. Ook begaf Zijne Excellentie zich naar de Daimaridam en des middags bezocht de gouverneur de aloëplant van de heer Eman.

Zijne Excellentie stelt zich voor op Donderdagmorgen a.s. ten kantore van de heer Gezaghebber om half negen een audiëntie te houden. Zij die hiervan gebruik wensen te maken gelieve zich ten gezaghebberskantore op te geven. Vrijdag zal Zijne Excellentie naar Curaçao terugkeren.

GOUVERNEUR BEZOCHT LEESZAAL.

Maandagmorgen bracht Zijne Excellentie de Gouverneur der Nederlandse Antillen in gezelschap van het C.A.B.-lid Dr. J. R. Arends en de Adjudant Kapitein van Beek een bezoek aan de Openbare Leeszaal. Het gezelschap werd ontvangen en rondgeleid door Dr. Joh. Hartog. Met belangstelling liet Zijne Excellentie zich rondleiden door de uitleen, leeszaal en openlucht theater, waarna hij zich nog enige tijd met de bibliothecaris onderhield.

NIEUWE KERK SINT MAARTEN.

Zondag predikte onder alle H. Missen Pastoor W. Barbanson van Sint Maarten voor een nieuw te bouwen kerk op Sint Maarten in de Kerk te Oranjestad.

De collectie bracht ƒ 1.115,— op. Pastoor Barbanson dankt alle milde gevers hartelijk voor hun gave. Zondag a.s. zal Pastoor Barbanson in San Nicolaas preken. Wij vertrouwen dat men ook hier met milde hand zal geven.

TELEGRAM VAN HENNY EMAN

Oranjestad. — De oprichter van het Oranje-comité heeft het volgende getelegrafeerd: „Sinds de aanvang van onze acties werden wij na afloop van Statenvergaderingen en in de straten van Curaçao door mannen en vrouwen van de Democratische Partij gejouwd. Nu de 12—8 is aangenomen, worden wij bespot. Pamfletten van de Democratische Partij hadden als tekst: „Jonkman a sapatia de primera camara na Holanda. Partido Democratico a vence pa pueblo di Curaçao. Partido Democratico a lucha y cambia Interimregeling hacié aceptabel. Curaçao lo tin 12 representante den Staten e biaha aki y esey ta debí na nos' lucha, fuerte y honrado. Arìba Democraat". Het betoog van het Kamerlid heeft niet geholpen. De Democratische Partij is machtig. Dit is wat de Democratische Partij hiermee wil propageren. Aruba is doorlopend propaganda-materiaal van deze partij. Wat de Arubaanse gemeenschap zelf betreft, is de samenleving in beroering gebracht, een voortwoeden van hatelijkheden tussen Arubanen en hier wonende Curaçaoënaren. In de telegrammen accentueerden wij, dat de 8—8, bedacht door de Curaçaoënaar Gomez en mijn persoon met het verheven doel een harmonische verhouding te scheppen, een tere gevoelskwestie is. (Volgt een verminkte passage.) Het vertrouwen in de Nederlandse regering is geschokt. Daartegen is er lust tot ontboezeming bij vreemdelingen. Door het betoog van Jonkman en andere Kamerleden is in de Eerste Kamer geconstateerd de ten hemel schreiende onbillijkheid van de 12-8, maar Aruba is de offerande, echter niet door Abraham in het land Moria, maar in Holland. Wij vrezen, dat deze verkiezing althans op Aruba niet rustig zal verlopen".

SECCION BOYCOTT

Wij ontvingen van Aruba een nummer terug van de Amigoe di Curaçao, gezonden door iemand, die jammer genoeg niet met open vizier streed, maar die een papier insloot, waarop de geheimzinnige woorden:

Accion Revolucionaria mediante
Resistencia passiva
No — cooperacion
Grupo: Saboteurs
Division: Accion Directa
Seccion: Boycott.

ARUBA PERSVERENIGING.

Maandagavond hield de Aruba Persvereniging haar vergadering in Hotel Strand. Bij de ingekomen stukken was een brief van de Curaçaose journalisten Vereniging, die de hoop uit sprak dat er een stevige samenwerking in de toekomst zou zijn tussen beide verenigingen.

Als nieuw lid werd aangenomen de heer D. J. de Wit, redacteur-uitgever van de Arubaanse Courant.

Nadat verschillende interne punten waren besproken besloot de voorzitter Steenmeijer de vergadering met de mededeling, dat getracht zal worden voor de eerstvolgende vergadering een spreker te krijgen, die kan spreken over journalistiek.

— In October zullen in Engeland de grootste luchtvaaroefeningen na de oorlog worden gehouden, waaraan wordt deelgenomen door in Engeland gestationeerde Amerikaanse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen en Franse, Belgische, Nederlandse, Noorse en Deense vliegtuigen. De operatie zal de naam „Emperor" dragen.

Godsvrede op Amhon

Djakarta. — Officiële kringen te Djakarta zeiden vandaag, dat er tijdens de evacuatie van de burgerbevolking van Ambon niet gevochten werd. Ongeveer 10.000 mensen zijn geëvacueerd naar Harukuu, Saparua en Nusalaut met Ambonnese prauwen.

E VLOEDGOLF OP AMBON

Washington. — De aardbeving en de vloedgolf op Amboina hebben vandaag in de Amerikaanse hoofdstad zeer de aandacht getrokken en waren in de avondbladen vermeld op de frontpagina's.

Functionarissen van de afdeling oceanografie van het Amerikaanse departement van handel verklaarden, dat de berichten uit Amboina de seismografische registraties van een grote aardbeving bij Nieuw-Guinea bevestigden, maar zij twijfelden aan het radiobericht, dat de vloedgolf 200 meter hoog zou zijn. Zij zeiden, dat de hoogste vloedgolven, die zijn geregistreerd, er een was 30 tot 40 meter tijdens de uitbarsting van de Krakatau in 1883 en een van 29 meter in Japan in 1933. Zij merkten op, dat de vloedgolf op Ambon op een scherp hellend strand zou kunnen zijn gemeten, waaruit zou blijken, dat zij 200 meter landinwaarts is geslagen, hetgeen, zoals zij zeiden, zeer aanzienlijke schade kan hebben aangericht zoals het geval was in Panamá in 1916.

TWEE BRIEVEN VAN ZUID-MOLUKKERS

Djakarta. — De vertegenwoordigers van de Zuid-Molukken, die op Java wonen, hebben gisteren in een tweetal brieven aan de UNCI geprotesteerd tegen de beweringen, dat de republiek van de Zuid-Molukken niet gegrond is op de volkswil. Een der brieven werd door vijf Ambonezen gezonden „namens de 10.000 Zuid-Molukkers, die op Java wonen". Er wordt een krachtig protest geuit tegen de militaire actie door de Indonesische regering tegen Ambon, die „gebaseerd is op de „wishful thinking", dat de uitroeping van de Republiek Zuid-Molukken niet wordt gesteund door het volk der Zuid-Molukken".

Zes vertegenwoordigers van de Zuid-Molukken in Surabaja stelden de UNCI er van op de hoogte, dat de republiek Zuid-Molukken werd uitgeroepen door de wettige bestuurders van het eiland. Wij verwerpen het argument, dat de uitroeping onder bedreiging van geweld werd opgelegd".

Beide brieven drongen aan op onmiddellijke staking van het vuren in dat gebied.

NEDERLAND

MIDDEN OCTOBER NAAR KOREA

's-Gravenhage. — Volgens de laatste, niet officiële berichten zal het Nederlandse Korea-detachement in midden-October rechtstreeks van Nederland naar Korea varen en daar onmiddellijk na aankomst aan de acties deelnemen. Het detachement zal bestaan uit twee compagnieën alsmede uit een stafcompagnie en een ondersteuningscompagnie. tezamen 725 man.

Deze sterkte is ondertussen nog niet bereikt. De twee compagnieën, die volgens de Amerikaanse organisatie uit 212 man ieder moeten bestaan, tellen nog slechts ongeveer 170 man.

GELOOFSBRIEVEN OVERHANDIGD

Amsterdam. — Alfred Stirling, de nieuwe Australische ambassadeur in Nederland, heeft vanmorgen zijn geloofsbrieven aan Koningin Juliana overhandigd op het paleis op de Dam te Amsterdam.

Tezelfdertijd werd de Australische legatie in Den Haag een ambassade, want Stirling is de eerste Australische ambassadeur, die in Nederland is benoemd. Voor zijn benoeming was hij Australische Hoge Commissaris in Zuid-Afrika.

WERELDNIEUWS

PLANNEN VOOR COLOMBIA.

Bogotá — Dr. Laughlin Currie, de leider van een missie, die gezonden is door de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling om de Colombiaanse economische omstandigheden te bestuderen, heeft zijn aanbevelingen uitgebracht. Het rapport, dat een uitgebreid program van economische expansie uitstippelt, heeft een jaar gevergd.

Dr. Laughlin Currie, voorheen administratief assistent van president Roosevelt en president Truman, heeft hierin de verschillende aspecten van het Colombiaanse vijfjaren-plan geanalyseerd. De missie heeft geadviseerd tegen de investering van 100 millioen pesos in de metaalindustrieën. In plaats daarvan heeft zij de vestiging van fabrieken voor de verwerking van schroot aanbevolen in Medellin en Barranquilla, die elk ongeveer negen millioen pesos zouden kosten.

De missie, die aangewezen werd op verzoek van de Colombiaanse regering, heeft alle aspecten van Colombia's economie, landbouw, industrie, stroomvoorziening, verkeer en openbare gezondheid onderzocht.

Donderdag wordt alhier verwacht de heer Gustavo Martinez Cabanas uit Mexico, plaatsvervangend directeur-generaal van het V.N.-bureau voor technische hulp aan onder-ontwikkelde landen te coordineren. Martinez Cabanas was vroeger secretaris van de economische commissie der Verenigde Naties voor Latijns-Amerika.

VERMINDERING MARSHALL-HULP.

Washington — De Amerikaanse begrotingscommissie heeft Dinsdag een vermindering van 50 millioen dollar gelast van de gelden, die dit jaar voor het plan Marshall werden toegewezen en die 2,25 milliard dollar beliepen. Voor de gelden, bestemd voor de Amerikaanse relief-programma's in de bezette gebieden, werd eveneens een vermindering met 50 millioen dollar vastgesteld.

Een woordvoerder van de commissie zeide, dat de vermindering van de Marshall-gelden gebaseerd was op de grote verbetering, die dit jaar over het algemeen is ingetreden voor de goud- en dollarreserves van de Marshall-landen. Functionarissen van het plan-Marshall deelden mede, dat zij nog geen beslissing genomen hebben over de wijze van uitvoering van deze vermindering.

HOOFD AMERIKAANSE STRIJDKRACHTEN IN EUROPA.

Washington — President Truman heeft generaal Lauris Norstad, voorheen waarnemend onderstafchef van de luchtmacht, benoemd tot bevelhebber van de Amerikaanse strijdkrachten in Europa, en generaal Nathan Twining tot onderstafchef, de op een na hoogste post bij de luchtmacht.

1 JANUARI 1951 IS DE DATUM.

Londen — Het Britse ministerie van bevoorrading heeft bekend gemaakt, dat de dag van de overdracht van de Engelse ijzer- en staalindustrie aan de Iron and Steel Corporation 15 Februari 1951 zal zijn. Volgens de wet op de ijzer- en staalindustrie van 1949 zullen de aandelen van met name genoemde maatschappijen ingebracht worden in de Iron and Steel Corporation op 1 Januari 1951 of op een tijdstip niet later dan 12 maanden nadien.

CHURCHILL IN KOPENHAGEN.

Kopenhagen — Winston Churchill is Maandag met zijn echtgenote voor een driedaags bezoek te Kopenhagen aangekomen. Hij zal de gast zijn van Koning Frederik en Koningin Ingrid. Tijdens Churchills rit door de stad werd een namaakbom na de auto geworpen, die met veel vuurwerk ontplofte en een regen van papiertjes met communistische leuzen wegslingerde. De bom miste de wagen; de dader werd niet gearresteerd.

Koning Frederik benoemde Churchill tijdens een banket in het kasteel Fredensborg tot lid van de Orde van de Olifant, de hoogste Deense orde en een van de oudste orden in Europa.

TERREUR IN TSJECHOSLOWAKIJE.

Vaticaanstad — In Vaticaanse kringen werd Woensdag verklaard, dat „een atmosfeer van terreur en geweld op de katholieke geestelijkheid in Tsjechoslowakije is neergedaald".

Men zeide, dat een voortdurende golf van arrestaties ook de oorzaak is geweest van de recente verdwijning van de rector van het Praagse seminarie, de kanunniken van de St. Vituskerk te Praag en van vele hoogleraren van de theologische faculteit van Hradec Kralovo.

Volgens deze kringen heeft de geheime politie de secretarissen van een aantal katholieke bisschoppen gearresteerd en hen opgesloten in de „verschrikkelijke Pancras-gevangenis te Praag", waar de drie laatst gearresteerde bisschoppen ook gevangen gehouden worden.

GEGRIEFD

Buenos Aires. — De Argentijnse minister van onderwijs heeft de minister van buitenlandse zaken verzocht de Britse regering te doen blijken van de „gegriefdheid en verontwaardiging" van de nationale commissie voor de herdenking van de Argentijnse bevrijder der generaal San Martín over het voorval op St. Georges English College te Quilmes bij Buenos Aires op 2 September jl., toen een hulponderwijzer van Britse nationaliteit een borstbeeld van San Martín vernielde. Bedoeld College is wettelijk een Argentijns instituut.

Er is Maandag een plechtigheid van eerherstel gehouden, waarbij met deelneming van eenheden van leger en luchtmacht een nieuw borstbeeld in de plaats van het vernielde werd onthuld.

AGENDA

WEST-END: „Het Vrijbuiters-meisje" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Haunted trail" 19 uur; „Spellbound" 21 uur.

ROXY: „Loque el viento no se llevó" 20.30 uur.

RIFSTADION: Competitiewedstrijd Transvaal 1 — Vitesse 1 20 uur.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, Th. v. Praagh, van 7 — 15 uur, tel. 1193.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster v.d. Honeergh, Markstraat 1, tel. 1836

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2400 en Botica Americana, Bredestraat 159 (O.), tel. 3636.

CURACAOS MUSEUM: „Exhibicion di nos arte", dagelijks: 10 — 12, 2 — 5 en van 7.30 — 9.00 uur n.m. (t/m 15 Oct.)

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWL-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 15: dagelijks van 07.00 — 24.00.

Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 07.00 — 19.00

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 Conjunto-avond met Sonora Tropical; 21.30 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Toerisme; 19.30 Pierre Palla; 20.00 Nieuws; 20.0[illegible] West in Nederland; 20.20 Het Schip van [illegible] Week; 20.50 Scheepsjournaal 20.58 [illegible] praatje; 21.08 Gram. muz.; 21,13 Avond[illegible] bed; 21.18 Nieuws en sluiting.

AVROS (19 meter).

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; [illegible] Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 [illegible] roep-advertenties; 18.00 Lotex; 18.15 [illegible] 18.40 Nieuws; 19.01 Advertenties; [illegible] Klassiek Concert; 20.00 Radio Kro[illegible] 21.25 Nieuws en sluiting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:
C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur Kokshoorn, tel. 2038.

Personeel Afdeling: J. J. A. v.d. Bu[illegible] Koninginnelaan 9, tel. 2272.

Materialen Afdeling: M. Plaisier, JD [illegible] piaa'weg 19, tel. 4325.

C.S.M.

Rederij: H. Poot, tel. 2570.

Scheepsagentschap: 8.00 — 18.00 u[illegible] 19.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—25[illegible] 18.00 — 19.00 uur, 23.00 — 8.00 uur G. van Leeuwen, tel. 2174.

Dok Afdeling: J. Grasman, tel. 2228.

Ons feuilleton

Verschrikking in Huize Bryton

Nogmaals gaf Ralph de details ten beste en ook Ellen deed haar verhaal, doch thans, nu Blake er naar luisterde, scheen Ralph niet zo ongeduldig. Instinctmatig gevoelde hij, dat Blake innerlijk alle details verwerkte, ze wikte en woog en ze voor toekomstig gebruik in zijn geest opborg.

— Het is geweldig jammer, dat U in plaats van even om de deur te kijken niet de kamer van de oude dame bent binnen gegaan, zei Blake, tot de dienstbode. — In dat geval zou het alarm aanstonds gegeven zijn en zouden wij een vers spoor gehad hebben.

— Ik ga niet met U accoord, mijnheer Blake, zei de inspecteur. — Waarschijnlijk is het haar behoud geweest, dat zij buiten de slaapkamer gebleven is. Mijns inziens was de daad juist gepleegd en er bestond alle kans op, dat de moordenaar zich nog in de kamer verborgen hield.

Ellen rilde en snikte krampachtig.

— Ik geloof niet, dat de moordenaar nog in de kamer was, meende Blake, terwijl hij het hoofd schudde. — Afgaande op de weinige gegevens die wij bezitten, schijnt het, dat de moordenaar de daad pleegde en onmiddellijk verdwenen. Juffrouw Bettins, die dodelijk gewond was, verloor eerst het bewustzijn en kwam pas bij, toen zij op het punt stond dood te gaan, hetgeen meermalen voorkomt.

— Dat gebeurt vaak genoeg, zei Ralph vlug.

— Tien minuten of een kwartier na de gepleegde misdaad is zij misschien tot het bewustzijn wedergekeerd, ging Blake voort. Weer richtte hij zich tot Ellen. — Ben je er zeker van, dat juffrouw Bettins riep: „Ga naar Brighton?"

— Ja, mijnheer, ik hoorde het duidelijk.

Hierop keek de detective naar Ralph.

— Zoudt U kunnen mededelen, wat die woorden betekenen? vroeg hij.

— In het geheel niet, zei de jonge dokter.

— Toch was de roep: „Ga naar Brighton" duidelijk genoeg en het is waarschijnlijk, dat de arme vrouw trachtte een wenk of een spoor te verschaffen, ging Blake, de wenkbrauwen fronsend verder. — Weet U misschien of zij verwanten te Brighton heeft wonen?

— Niemand, zei Ralph. — Ik ook niet. Ik weet niet beter of tante Betty kende te Brighton geen levende ziel. Het gehele geval is mij een raadsel.

Met een nadenkende trek op het gelaat liep Blake gedurende enige ogenblikken heen en weer.

— Ondertussen zou ik gaarne de dolk wel eens willen bekijken, ging Blake voort. — Die dolk werd mijn belangstelling enigszins, Cooper. Komt het U ook niet vreemd voor, dat de moordenaar zoveel moeite gedaan heeft om geen vingerof voetafdrukken achter te laten, maar dat hij zich om de dolk niet bekommerd heeft?

— Och, zo vreemd vind ik dat niet, meende de inspecteur. — Toen hij de misdaad gepleegd had, dacht hij natuurlijk aan vluchten. Hij vond het natuurlijk veiliger om met lege handen te ontsnappen dan om dat van bloed druipende mes mee te nemen.

— Toch moet hij even stil vertrokken zijn als hij binnen gekomen was, hernam Blake. — Er zijn absoluut geen kentekenen, die wijzen op een overhaaste vlucht, nadat hij de moord gepleegd had. De daad is met voorbedachte rade en op kalme wijze gepleegd en wijst op een te voren vastgesteld plan. Die dolk evenwel zet mijn voor een raadsel.

Het wapen werd thans voor de dag gehaald, opdat hij het zou kunnen onderzoeken. Ellen en de verpleegster hadden zich thans naar een andere kamer teruggetrokken. Als gefascineerd staarde Ralph naar de vreselijke dolk. De aanblik stuitte hem zozeer tegen de borst, dat hij het gelaat afwendde.

— Oosters, vermoed ik, zei Cooper.

— Gedeeltelijk, gaf Blake toe. — Dit speciaal soort dolk is typisch voor de Balkan — en de Balkan is half-Oosters. Ik denk, dat dit wapen afkomstig is uit Bulgarije.

— Bulgarije? onderbrak Ralph hem op scherpe toon, terwijl hij zich omkeerde.

— Ja, antwoordde Blake.

— Bedoelt U, dat de moordenaar een Bulgaar is? vroeg Ralph terwijl zijn gelaat zijn opwinding verried.

— Dat heb ik niet gezegd. Een Bulgaarse dolk kan door iedereen gehanteerd worden. Maar waarom bent U plotseling zo hevig geïnteresseerd?

— Och, het is niets, antwoordde Ralph, terwijl zijn opgewondenheid bedaarde. — Ik ben niet goed wijs. Het is onmogelijk, dat er enig verband mede bestaat, want geen enkele Bulgaar wist iets van juffrouw Bettins af.

Kort daarna gingen allen naar buiten, waar Blake het sterke latwerk aan een zorgvuldig onderzoek onderwierp. Hiervoor interesseerde hij zich nog meer dan voor de Bulgaarse dolk. Blake scheen het latwerk buitengewoon belangrijk te vinden, want hij besteedde geruime tijd om het nauwkeurig te bezichtigen.

— Heeft U soms iets opgemerkt, chef? vroeg Tinker zachtjes, toen hij zag, dat de inspecteur en Ralph zich op enige afstand verwijderd hadden.

— Het is eigenaardig, dat de moordenaar geen voetafdrukken in het bloemperk heeft achtergelaten, zei Blake, terwijl hij er naar wees. — Kijk maar eens, ook op het latwerk zijn haast geen sporen te vinden. Bewijst dat niet Tinker, dat de moordenaar precies wist waar hij het moest beklimmen en waar hij moest halt houden ten einde geen verraderlijke sporen achter te laten? En toch kan deze geheimzinnige man, die met juffrouw Bettins getwist heeft, geen gelegenheid gehad hebben om overdag het terrein te verkennen.

— Het is raadselachtig, chef, was Tinker's bescheid.

Met een lichte uitdrukking van spijt in de ogen keek Blake hem aan.

— Een raadsel — Ja, gaf hij toe. — Maar heb je dan geen betekenisvol punt in deze kwestie opgemerkt, Tinker, dat bijna zo duidelijk is als een lichtbaken?

— Ik kan niet zeggen, dat ik het gezien heb, bekende Tinker.

— Je had het moeten zien — het is duidelijk genoeg, zei Blake.

Tinker stond juist op het punt iets op te merken, toen hij zag, dat Ralph op hen toekwam. Inspecteur Cooper was door iemand weggeroepen.

— Daareven vertelde ik Tinker, dat er een punt is in het hele geval, dat onmiddellijk in het oog springt, dokter Clayton, verklaarde Blake. — Cooper schijnt het volkomen over het hoofd te hebben gezien. De moordenaar was van plan U doden en niet uw huishouster.

Ontzet bleef Ralph stokstijf staan.

— Grote hemel! bracht hij eindelijk op hese toon uit.

— Lijkt U dat zo ver gezocht? — Het ken geheel niet, antwoordde Ralph vlug. — Het verbaast mij alleen, dat ik daar zelf niet aan gedacht heb. Nu U het opgemerkt heb, schijnt het voor de hand te liggen. Arme tante Betty! Haar dood is dus te wijten geweest aan een pure misgreep?

— Ik geloof, dokter Clayton, dat de operatie, die U verleden nacht verrichten moest, uw leven gered heeft, merkte Blake op. — Indien men U niet onverwachts had weggeroepen om naar het hospitaal te gaan, dan zoudt U in uw eigen bed geslapen hebben en dus de noodlottige messteek ontvangen hebben.